

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου "Κατάργηση των ειδικών ποινικών διατάξεων περί Τύπου"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Η ελληνική έννομη τάξη εξακολουθεί-ακόμη και σήμερα- να είναι διάτρητη από ειδικές ποινικές διατάξεις, ουσιαστικές και δικονομικές, που αφορούν τον Τύπο. Το κύριο σώμα των διατάξεων αυτών τέθηκε σε ισχύ με τον μεταξικό νόμο περί Τύπου (a.v. 1092/1938) και με τον ακόμη παλαιάτερο ν. 5060/1931.

Από τη δέσμη αυτών των ειδικών ποινικών διατάξεων, που αφορούν τον Τύπο, οι περισσότερες είναι σαφώς δυσμενέστερες σε σχέση με το κοινό δίκαιο και συνιστούν όλοτε μία άμεση και όλοτε μία έμμεση και συμβολική απειλή κατά της ελευθερίας του Τύπου. Επιπλέον, πολλές από τις διατάξεις αυτές είναι πρόδηλα ανπισυνταγματικές ή παραμένουν ανεφάρμοστες, γιατί αντιβαίνουν στις θεμελιώδεις αντιλήψεις του σύγχρονου νομικού πολιτισμού.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση καταργείται όλο αυτό το πλέγμα των δυσμενών ειδικών διατάξεων, που κινούνται στο πεδίο είτε του ουσιαστικού είτε του δικονομικού δικαίου. Όλα τα σχετικά ζητήματα υπάγονται πλέον στην ύλη του κοινού δικαίου που τα αντιμετωπίζει πλήρως. Είναι, επιπλέον, αυτονόητο ότι ζητήματα Τύπου, που ήταν ως τώρα αντικείμενο ειδικών ποινικών διατάξεων, εξακολουθούν να ρυθμίζονται στο επίπεδο του διοικητικού ή ιδιωτικού δικαίου με τις κείμενες γενικές διατάξεις, εφόσον δεν υπάρχουν ειδικότερες διατάξεις αυτής της κατηγορίας για θέματα Τύπου.

Σε ισχύ διατηρείται η ρύθμιση του άρθρου 47 του a.v. 1092/1938 (όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 2 του ν. 1738/1987) για την παραγραφή -που δικαιολογείται από τους ρυθμούς λειτουργίας του Τύπου- το ζεύγος των άρθρων 29 και 30 του ν. 5060/1931, που τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 του ν. 1291/1982, με το οποίο επαναπροσδιορίσθηκε η έννοια του ορεγμού. Η προβλεπόμενη στα άρθρα 37 και 38 του a.v. 1092/1938 υποχρεωση επανορθωσης αποβάλλει τον ποινικό της χαρακτήρα. Η τυχόν παραβίαση της θεμελιώνει αξίωση για αποζημιώση, σύμφωνα με τις διατάξεις περί αστυκής ειδύνης. Το ίδιο ισχύει και με την απαγόρευση "δανεισμού" εφημερίδων ή περιοδικών για σινάγνωση, που προβλέπεται από το άρθρο 32 του a.v. 1092/1938.

Με τον τρόπο αυτόν αποκαθίστανται οι εγγυήσεις του κράτους δικαίου στο πεδίο της ελευθερίας του Τύπου, που είναι συνυφασμένη με την ίδια την αρχή της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας.

Αθήνα, 4 Αυγούστου 1994

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΛΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ
ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Γ. Κουβελάκης

Ευάγγ. Βενιζέλος

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Νόμος 5060/1931 "Περί τύπου, προσβολών της τιμής εν γένει και άλλων σχετικών διατάξεων"

Άρθρ. 14. Με την ποινή του προηγουμένου άρθρου

παρ. 1 τιμωρείται όστις εν γνώσει διά του τύπου δημοσιεύει πλαστά κείμενα ή έγγραφα αποδιδόμενα εις τινά ή γνήσια τοιαύτα, αλλά με ηλλοιωμένον το περιεχόμενον αυτών.

Η παρ. 1 του προηγουμένου άρθρου προέβλεπε ποινήν φυλακίσεως μέχρι τριών μηνών ή χρηματικήν ποινήν μέχρι 40.000 δραχμών.

Άρθρ. 31. Οι κατηγορούμενοι κατά το άρθρο 29 εισάγονται ενώπιον του αρμόδιου Πλημμελειοδικείου δι' απ' ευθείας κλήσεως και άνευ προανακρίσως. Πρός εξακρίβωσην μόνον συνενόχων δύναται να ενεργηθῇ προανάκρισης υπό του παρά Πλημμελειοδικαίου Εισαγγελέως.

Εκβασις

Άρθρ. 32. Όστις ως διευθυντής ή εκδότης ή συντάκτης εφημερίδος ή περιοδικού συγγράμματος, επάγγειων ως απειλήν την διά του τύπου δημοσιεύσιν ειδήσεων ή άλλων περιστατικών δυναμένων να βλάψωση την τιμήν, την υπόληψην ή την περιουσίαν ετέρου, προσεπάθησε να περιποιήσῃ εις εαυτόν ή άλλων πινά παράνομον δικελος τιμωρείται με φυλάκισην τουλάχιστον τριών μηνών και με χρηματικήν ποινήν (50.000 έως 100.000 δραχμών), επιφυλλασσομένων των βαρυτέρων ορισμών του Ποινικού Νόμου. Εν πάσῃ περιπτώσει εφαρμόζονται τα άρθρα 21 και 23 του Ποινικού Νόμου, οιαδήποτε και αν ή η επιβληθείσα ποινή.

Διά το μέτρον των χρηματικών ποινών βλ. άρθρ.2 N. 110/1945 και άρθρ. 57 Ποιν. Κώδικος (τομ.8 σελ. 6 και 28) εν συνδυασμώ προς το άρθρ.6 παρ.1 Ν.Δ. 3016/954 (18. Δ.Β.).

Περί της ισχύος του ανωτέρω άρθρ. πρβλ. άρθρ. 385 και 473 εδάφιον τελευταίον Ποιν. Κώδικος (τόμ.8 σελ. 69 και 80).

Άρθρ. 33. Επί των αδικημάτων α) της δι' ασέμνων δημοσιεύσιμάτων προσβολής των ηθών του άρθρου 29 του παρόντος, β) των διά της καταχρήσεως της ελευθεροτυπίας εκτελουμένων αδικημάτων της εξυβρίσεως και δυσφημίσεως (άρθρο 20 και 21) και γ) της εκβιάσεως του προηγουμένου άρθρου δεν εφαρμόζονται διά τας χρηματικάς ποινάς οι κανόνες πης διαδοχικής συρροής και του κατ εξακολούθησιν αδικημάτος, αλλ' επι εκάστης αξιοποίουν πράξεως επιβάλλεται η προς ταύτην ανταποκρινόμενη κατ ιδιαν ποινή, ώστε ο υπαίπος αυτών εκτείνεται το άθροισμα των κατ ιδιαν χρηματικών ποινών.

Άρθρ. 36. Όστις ως συγγραφέυς ή εκδότης δημοσιεύει ή εκδίδει ως και διστίς θέτει εις κυκλοφορίαν, είτε αυτοτελώς είτε εις τη μήτρα συνολικής τινός εκδόσεως έντυπα, συγγράμματα, εικόνας ή συμβολικάς παραστάσεις, δι' αν εξαιρούνται ως κατορθώματα ή οπωδήποτε περιγράφονται ο βιος ή αι πράξεις ληστών ή κλεπτών ή άλλων εγκλωμάτων, είτε πραγματικών προσώπων είτε φανταστικών, κατά τρόπον αμέσως ή εμμέσως επιβλαβή διά τας ηθικάς αντιλήψεις του κοινού, εξαιρουμένων των φιλολογικών και φιλοσοφικών έργων ημεδαπών και αλλοδαπών, ανεγνωρισμένης συγγραφικής αξίας, τιμωρείται διά φυλακίσεως μέχρις ενός έτους και χρηματική ποινής (μέχρι 10.000 δραχμών), εν υποτροπή δε διά φυλακίσεως τουλάχιστον 3 μηνών και χρηματικής ποινής (20.000 έως 50.000 δραχμών).

Εν ελλείψει του υπευθύνου συγγραφέως ή εκδότου τιμωρείται ο εκμεταλλευόμενος εν ιδια ονόματι το τυπογραφείον εν τω οποίω εξετυπώθησαν τα κατά το προηγουμένον εδάφιον δημοσιεύματα ή ο υπ' αυτού εμπειποτεμένος τη διευθύνσει του τυπογραφείου.

Διά το μέτρον των χρηματικών ποινών βλ. άρθρ. 2

Ν.110/1945 και άρθρ.57 Ποιν. Κώδικος (τομ.8 σελ.6 και 28).

Άρθρ. 37. Εν περιπτώσει διώξεως Εφημερίδος τινός ή περιοδικού συγγράμματος διά τη αξιόποινον δημοσίευμα αυτών αφορών τον ιδιωτικόν βίον ή υπογόμενον εις τας περί ασέμνων δημοσιευμάτων διατάξεις, ο αρμόδιος Εισαγγελέυς, μετά την εις αυτόν εγχειρίσιν της εγκλήσεως ή μετά την υπ' αυτού διθείσαν παραγγελίαν προς ανάκρισιν επί της περιπτώσεως της αυτεπαγγέλτου διώξεως, οφείλει αμέσως να ανακοινώσῃ την γενομένην δίωξιν προς την Εφημερίδα ή προς το περιοδικόν σύγγραμμα. Η ανακοινωσία γίνεται προς τε τον εκδότην και τον διευθυντήν της Εφημερίδος, κοινοποιείται δε προς αυτούς η ανακοινωσία αύτη επιψελεία του Εισαγγελέως εγγράφων υπό των επιτετραμένων την επίδοσιν ποινικών δικογράφων προσώπων κατά τα άρθρ. 145 και 146 της Ποινικής Δικονομίας. Από της στιγμής της κοινοποίησεως ταύτης μέχρι της οριστικής και αμετακλήτου εκδικάσεως της κατηγορίας, πλην της απλής εφ' απόι αναγραφής της περί διώξεως ειδήσεως, απαγορεύεται απολύτως εις την εφημερίδα ή το περιοδικόν σύγγραμμα του αξιοκατακρίτου δημοσίευματος να αναγράψῃ τι σχετικόν προς αυτό, είτε υπό τύπον επεκτάσεως ή αναπτύξεως αυτού, είτε υπό τύπον επεξηγήσεως, είτε υπό τύπον σχολίων, είτε υπό τύπον ειδήσεων περί της πορείας της διεξαγομένης ανακρίσεως, είτε εν σχέσει προς το εξαγόμενον και τας λεπτομερείας αυτής, είτε εν σχέσει προς την βεβαιώσιν ή μη της καταδικούμενης πράξεως, είτε εν σχέσει προς την συλλογήν των αποδεικτικών μέσων. Η παράβασις της διατάξεως ταύτης αποτελεί αυτοτελή πράξιν κολάσιμον διωκομένην αυτεπαγγέλτως και πιμωρούμενην διά χρηματικής ποινής (5-30 χιλιάδων δραχμών) και εν υποτροπή δια φυλακίσεως μέχρις εξ μηνών και διά χρηματικής ποινής (10-50 χιλιάδων δραχμών). Επί τη ίδια ποινή απαγορεύεται και εις τον μηνυτήν από της αυτής ως άνω κοινοποίησεως και εις αυτόν ανακοινώσεως πάσα σχετική δημοσίευσις.

2. Αρμόδιον προς εκδίκασιν του αδικήματος τούτου είναι το δικαστήριον των Πλημμελειοδικών, η δε τηρητέα διαδικασία είναι η υπό των διατάξεων του παρόντος νόμου διαγραφομένη.

3. Ως προς τον τρόπον της αποτίσεως της επιβλητέας χρηματικής ποινής επί του προκειμένου ιδιωνύμου αδικήματος ισχύουσιν οι περί αλληλεγγύου ευθύνης ορισμοί του άρθρ.42 παρ.1 του παρόντος νόμου, ωσαύτως επί των χρηματικών ποινών ισχύουσιν οι ορισμοί του άρθρ. 33 του νόμου τούτου, μη εφαρμοζούμενων των περί συρροής και περί του κατ' εξακολούθησαν αδικήματος διατάξεων του Ποινικού Νόμου.

Άρθρ. 38. Απαγορεύεται η δημοσίευση σχεδίων επιστρατεύσεως ή κινητοποίησεως οργανώσεων και συνθέσεως των στρατιωτικών, ναυτικών και αεροπορικών δυνάμεων του κράτους, ως και η δημοσίευσης ανακοινώσεων, ειδήσεων, περιγραφών ή φωτογραφιών σχετιζόμενων προς εκτέλεσιν γυμνασίων ή ασκήσεων, οχυρώσεως ή εγκαταστάσεως χρησιμώς διά την άμυναν της χώρας από ένταση, βαλασσής, και αερος. Η προς προπαρασκευαστικό μέτρα αγοντα εις επιστρατευσιν, κινητοποίησιν, οχυρώσιν, ως άνω της χώρας, ή προς κινήσεις στρατιωτικών η ναυτικών μονάδων, άνευ εγγράφου ανακοινώσεως της αρμόδιας στρατιωτικής υπηρεσίας. Ως προς τας περί γυμνασίων ή ασκήσεων δημοσίευσεις, δεν επιτρέπεται δίωξις εάν δι' αυτας έχει διοθή άδεια παρά του οικείου υπουργείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ Περί κατασχεσεως εντύπων

Άρθρ. 44. Κατάσχεσις εφημερίδων και εντύπων

διατριβών επιτρέπεται μόνον α) ένεκα προσβολής κατά της Χριστιανικής Θρησκείας, β) ένεκεν ασέμνων δημοσιευμάτων, προσβαλλόντων καταφανώς την δημοσίαν αιδώ κατά τους όρους των άρθρ.30 και 31 του παρόντος, γ) ένεκα δημοσιεύσεως ειδήσεων αναγομένων εις κινήσεις του κατά γην ή θάλασσαν στρατού ή εις έργα οχυρώσεως της χώρας από ένταση, βαλασσής και αερος ως και ένεκα παραβάσεως των εν άρθρ.38 του παρόντος απαγορεύσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ:

Διατάξεις αφορώσαι εις την προδικασίαν και την επί ακροατηρίου διαδικασίαν των δια του τύπου τελουμένων αδικημάτων.

Αι δικονομικαί διατάξεις του ν.5060/1931 διατηρήθησαν εν ισχύι δια του άρθρ. 592 της νέας Ποιν. Δικονομίας (τομ. 9 σελ. 130).

Αι δικονομικαί διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται επί παντός αδικήματος του τύπου (άρθρ.7 Α.Ν. της 20/20 Νοεμ.1935 (κατωτ.αριθ.15).

Άρθρ. 46. Πλην της περιπτώσεως καθ' ήν ο κατηγορούμενος προφυλακίζεται (άρθρ. 208 παρ.1,2 και 4 Ποινικής Δικονομίας ως ετροποιηθή) τα πλημμελήματα τα υπό του νόμου τούτου ειδικώς προβλεπόμενα οσάκις τελούνται δια του τύπου εισάγονται ενώπιον του αρμόδιου Δικαστηρίου Πλημμελειοδικών ή Κακουργιοδικών δι' απ' ευθείας κλήσεως, είτε μετά προηγούμενην συνοπτικήν προανάκρισιν, ενεργουμένην κατά τας διατάξεις της Ποινικής Δικονομίας ή και δια του ανακριτού κατά παραγγελίαν του Εισαγγελέως, είτε όντε προανακρίσεως.

Η προανάκρισις περατούται πάντοτε εντός 8 ημερών, η δε δικαίωμας ορίζεται εις ημέραν δύον ένεστη εγγυτέρων και το πολύ συμπίπτουσαν εντός χρονικού διαστήματος 40 ημερών αφ' ης ετελέσθη η πρόξις ή ενεχειρίσθη, προκειμένου περί των κατ' εγκλησιν διωκομένων, η έγκλησης του παθόντος. Οι υπαίτοι πης βραδύτητας Εισαγγελέεις ή ανακριτικοί υπάλληλοι τιμωρούνται πειθαρχικώς δια προστίμου τουλάχιστον δραχμών διακοσίων και εν υποτροπή δια προσωρινής παύσεως τουλάχιστον 15 ημερών.

2. Κατά της δι' απ' ευθείας κλήσεως εισαγωγής ουδεμία επιτρέπεται προσφυγή. ουδ' ένδικον τι μεσον κατά των παραπεμπικών βουλευμάτων.

Άρθρ. 47.1. Ο παρό Πλημμελειοδικοίς Εισαγγελέευς επί των εις την αρμόδιότητα των Κακουργιοδικών υπαγομένων πλημμελημάτων υποβάλλει την ενεργηθείσαν έγκλησιν ή την τυχόν ενεργηθείσαν κατά το προηγούμενον άρθρον προανάκρισιν εις τον Εισαγγελέα των Εφετών, σχεδιάζων το κλητήριον θεσπισμα, εν ω επί ποινή ακυρότητος δέον να ορίζεται ειδικώς και χαρακτηρίζεται προστικότως η πρόκλησις. το έγκλημα, η ύβρις, δυσφημίσις και εξύβρισις κ.λπ. ένεκα των οποίων γίνεται η καταδίωξις παρατιθεμένων συγχρονών και των άρθρων του Ποινικού Νομού, ων επιζητείται η εφαρμογή.

2. Ο Εισαγγελέευς των Εφετών δύναται να παραγγείλη την ενέργειαν προανακρίσεως, αν δεν προηγήθη τοιαύτη, ή την συμπλήρωσιν αυτής, περστούμενην εντός προθεσμίας 8 το πολύ ημερών, μεθη ην φέρει την υπόθεσιν δι' απ' ευθείας κλήσεως εις το ακροατηρίου του Δικαστηρίου των Κακουργιοδικών εις την τρεχουσαν σύνοδον η εάν τουτο είναι αδύνατον εις την αμέσως προσεχή σύνοδον αυτού. Αν ο Εισαγγελέευς φρονη ζήτη δεν υπαρχει αφορμη προς κατηγοριαν πρότεινε τα εν άρθρ.267 Ποινικής Δικονομίας οριζομενα. Τα εν τη τελευταια τουτη περιπτώσει εκδίδουνται βουλεύματα του Συμβουλίου των Εφετών δεν υποκεινται

εις το ένδικον μέσον της αναιρέσεως.

Άρθρ. 48. Επί των επ' αυτοφώρω καταληφθέντων αδικημάτων και παραβιάσεων των προβλεπομένων υπό του παροντος νόμου, και πάντων εν γενει των αδικημάτων του Τύπου εφαρμόζεται το Ν.Δ/μα της 22/28 Νοεμ. 1923 περί εκδικάσεως πλημμελημάτων πνών επ' αυτοφώρω. Επί των υπαγομένων εις το Κακουργιοδικείον τοιούτων αδικημάτων, το ανωτέρω Ν.Δ/μα εφαρμόζεται εφ' όσον διαφέρει η σύνοδος του Κακουργιοδικείου και το αδίκημα επράχθη εν τη έδρα αυτού, των εν των Ν.Δ. της έργων του παρά Πλημμελειοδικαίας Εισαγγελέως και Ανακριτού ασκούμενων υπό των παρ'. Εφέταις εν τα Κακουργιοδικείων της έδρας του Εφετείου. Η εν άρθρ.3 του Ν.Δ/τεχνη προθεσμία συντέμνεται δια τα εν τη παρούση αδικήματα εις 24 ώρας, το δε δικαστήριον διατάσσονταν κρείσσονας αποδείξεις, κατά το άρθρ.4, οφείλει να ορίση και νέαν δίκην εντός πέντε ημερών. Εν τοιαύτη περιπτώσει οι μάρτυρες κλητεύονται τουλάχιστον 24 ώρας προ της δικασίου ή τρεις ημέρας όταν κατοικώσιν εκτός της έδρας του Δικαστηρίου".

Αντικατεστάθη ως άνω υπό του άρθρ.9 του Α.Ν. της 20/20 Νοεμ.1935 (κατωτ. αριθ.15).

Άρθρ. 49. Η κλήσις προς εμφάνισιν εις το ακροατήριον του Δικαστηρίου των Κακουργιοδικών καθώς και το παραπεμπικόν βούλευμα, σύστασις εξεδόθη τοιούτο, κοινοποιούνται προς τον κατηγορούμενον και τον πολιτικών ενάγοντα κατά τας συνήθεις προθεσμίας και διατάξεις.

2. Επί κατηγορίας επί εξιθρίσει, δυσφημίσει, ή συκοφαντική δυσφημίσει, η κλήσις προς εμφάνισιν κοινοποιείται προς τον κατηγορούμενον δώδεκα τουλάχιστον ημέρας προ της ορισθείσης δικασίου, μη αυξανομένης της προθεσμίας ταύτης λόγω αποστάσεως.

Άρθρ. 50.- Εντός της κατά το προηγούμενον άρθρον (εδάφ.2) προθεσμίας κοινοποιείται προς τον εγκαλεσάντα επί εξιθρίσει, δυσφημίσει ή συκοφαντική δυσφημίσει αντίγραφον της κλήσεως προς εμφάνισιν, εάν διαμένη εν τη έδρα του Εφετείου ή εις τον αντικλήτων αυτού, ον οφείλει να διορίσῃ εν τη εγκλησει εφ' όσον δεν διαμένει εν τη έδρα ταύτη.

Άρθρ. 51.- Επί κατηγορίας επί εξιθρίσει δυσφημίσει ή συκοφαντική δυσφημίσει εισαγομένης ενώπιον του Πλημμελειοδικείου ή κλήσις προς εμφάνισιν πρέπει να περιέχῃ επί ποινή ακυρωτήτος τα εν τω άρθρ. 47 παρ.1 του παρόντος.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 49 και 50.

Άρθρ. 52.- Περί των λιπομαρτύρων ενώπιον των Δικαστηρίων των τε Πλημμελειοδικών και Κακουργιοδικών, καθόδον αφορά τα εις τον τύπον αναφερόμενα αδικήματα ισχύουσιν οι διατάξεις του Νομ.Σ.Η' του 1867 (τόμ.9).

Και διαρκούστης της συνεδριασσεως δύναται να διαταχθή βιαία γροσσαγγή μαρτύρων μη εμφανισθέντων ων την μαρτυρίαν θεωρεί το Δικαστήριον αναγκαίαν. Η απόφασις αύτη του Δικαστηρίου εκτελείται περαχρήμα επωπελεία του Εισαγγελέως.

Άρθρ. 53.-1. Επί των υποθέσεων των εισαγομένων ενώπιον του Κακουργιοδικείου πάσα αιτησις περί αναβολής ή ένστασις αφορώσα εις την προδικασίαν προτείνεται επί ποινή απαραδέκτου προ της αναγνώσεως του καταλόγου των ενόρκων.

2. Αναβάλλον δι' οινδήποτε λόγον την εκδίκασην το δικαστήριον των Συνέδρων οφείλει να ορίση τη νέαν συζήτησιν εντός της αυτής συνόδου και εις την πρώτην μετά 10 ημέρας από της αναβολής δικάσμων, καθ' ην οι παρόντες μάρτυρες και κατηγορούμενοι οφείλονται

να προσέλθωσιν αυτόκλητοι, οι δε λοιποί κλητεύονται πέντε τουλάχιστον ημέρας προ της δικασίου, μη παρεκτεινομένης της προθεσμίας ταύτης λόγω αποστάσεως. Αν δεν είναι δυνατός ο ως άνω ορισμός δικασίου εντός της αυτής συνόδου ο παρ'. Εφέταις Εισαγγελέως ορίζει την νέαν δικάσμων εντός της ερχομένης συνόδου και καινοποιεί την κλήσιν εις τον κατηγορούμενον και τους μάρτυρας οκτώ ημέρας προ της δικασίου. Και εντάυτα παρέκτασης της προθεσμίας δεν χωρεί

Άρθρ. 54.-1 Εάν ο κατηγορούμενος εμφανισθείς εν τη δίκη αποχωρήση οποτεδήποτε εκ του ακροατηρίου, λογίζεται ως κατ' αντιψωλίαν δικαζόμενος.

2. Η διαδικασία εν τοιαύτη περιπτώσει εξακολουθεί ωσανεί ο κατηγορούμενος ήτο παρών τη συμπράξει του δικαστηρίου των ενόρκων, η δε σύτως εκδίδομένη απόφασις δεν υπόκειται εις ανακοπήν.

3. Η κατ' αντιψωλίαν διαδικασία γίνεται όπως και επί κακουργημάτων κατά τας διατάξεις της Ποινικής Δικονομίας.

4. Εάν κατά τη συζήτησιν αναφανή, ότι η πράξις φέρει χαρακτήρα κακουργήματος το δικαστήριον των συνέδρων διατάσσει την προφύλαξιν του κατηγορούμενου και αναβάλλει την δίκην, ίνα εισαχθεί ούτη εκ νέου ενώπιον του κακουργούδικείου κατά την τρέχουσαν ή το βραδύτερον την επομένην σύνοδον πλην αν ο κατηγορούμενος ζητήση την πρόσδον πης δίκης ότε το δικαστήριον οφείλει να αποδεχθή την αίτησιν ταύτην και να εξακολουθήση τη συζήτησιν της υποθέσεως.

Άρθρ. 55.-1. Εάν ο κατηγορούμενος νομίμως κλητεύεται δεν εμφανισθή κατά την ορισθείσαν δικάσμον, δικάζεται ερήμην υπό του δικαστηρίου των κακουργοδικών, αναγιγνωσκόμενου του κλητηρίου θεσπίσματος και του περί παραπομπής βουλεύματος, εάν υπάρχη τοιούτον.

2. Η περατέρω συζήτησις γίνεται κατά τα άρθρα 378-404 της Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρ. 56.- Η επίδοσις της ερήμην αποφάσεως γίνεται κατά το άρθρο 337 της Ποινικής Δικονομίας, η δε ανακοπή επιτρεπομένη μόνον εάν δεν επηρήθησαν αι περί την κλήσιαν του ερήμην καταδικασθέντος προθεσμίας και εις περίπτωσιν αποδεικνυομένης υπ' αυτού ανωτερας βίας, γίνεται κατά το άρθρο 338 της Ποινικής Δικονομίας, ενώπιον του Γραμματέως των Κακουργοδικών, ή εάν δεν υπάρχη τοιούτο, ενώπιον του γραμματέως των Πλημμελειοδικών της διαμονής του ανακόπτοντος ή της έδρας του Κακουργοδικείου. Εν τη περι της ανακοπής εκθέσει ο ανακόπτων διορίζει αντικλήτων εκ των δικηγόρων.

Ο Γραμματέως αποστέλλει αυθωρεί την ανακοπή προ τον αρμόδιον παρ'. Εφέταις Εισαγγελέα.

Άρθρ. 57.-1. Η ανακοπή εισάγεται εις δικάσμων της τρεχούσης συνόδου ή αν τούτο είναι ανέφικτον εις δικάσμων της επομένης οικομένην υπό του Εισαγγελέως των Εφετών και κονοποιουμένην εις τε τον ανακόπτοντα και τον πολιτικών ενάγοντα ή τους αντικλήτους αυτών προ πέντε τουλάχιστον ημερών. Η προθεσμία αύτη δεν παρατίνεται λόγω αποστάσεως. Κατά την αυτήν προθεσμίαν κλητεύονται ο εγκαλών και τρεις τουλάχιστον των ουσιωδεστέρων μαρτύρων. Το παραδεκτόν της ανακοπής δικάζεται υπό μόνου του δικαστηρίου των συνέδρων κατά το άρθρο 338 της Ποινικής Δικονομίας, ως ετροποποιήθη δια του Νόμ. Γ.Ψ.Ω. (τόμ.9).

2. Εάν η ανακοπή γίνη τύποις δεκτή ή υπόθεσης δικάζεται πάραυτα υπό του αυτού δικαστηρίου μετέχοντος και του δικαστηρίου των ενόρκων, οη η συγκρότησις γίνεται άμα τη παραδοχή της ανακοπής κατά τας ισχύουσας διατάξεις.

Άρθρ. 58.- Εάν ο κατηγορούμενος δεν εμφανισθή κατά την μετ' ανακοπήν δικάσμων απορρίπτεται η ανακοπή ως ανυποστήρικτος και εκτελείται η ερήμην απόφασις.

Εν ουδεμίᾳ περιπτώσει επιτρέπεται δευτέρα ανακοπή.

Άρθρ. 59.- 1. Επί των πλημμελημάτων των υπό του νόμου τούτου ιδίως προβλεπομένων και εισαγομένων ενώπιον του πλημμελειοδικείου πάσα αίτησις περί αναβολής ή ένστασις αφορώσα εις την προδικασίαν προτείνεται, επί ποινή απαραδέκτου μέχρι της ενάρξεως της περί την απόδειξην διαδικασίας. Το Δικαστήριον αναβάλλον δι' οινόδηποτε λόγον τη δίκην ορίζει δια της αυτής αποφάσεως του τη δικάσμων εντός 15 ημερών από της αναβολής.

Παρόντος του κατηγορουμένου νέα κλήτευσις αυτού δεν απαιτείται.

2. Αι διατάξεις των άρθρων 53 παρ.2 56, 57 και 58 εφαρμόζονται αναλόγως και ενταύθι.

Άρθρ. 60.-Κατά την διαδικασίαν προς εκδίκασιν κακουργήματος ή πλημμελήματος αναγομένου εις τον τύπον, το δικαστήριον εν τη περιπτώσει του άρθρου 387 της Ποινικής Δικονομίας, εκτός της εν αυτώ ποινής, οφείλει επί τη προφορική αιτήσει του προσβληθέντος μάρτυρος να εκδίκασθη παραχρήμα και άνευ αναβολής και το αδίκημα της εξυβρίσεως και της δυσφημίσεως ή της συκοφαντικής δυσφημίσεως. Αν ο υπαίτιος ζητήσῃ να αποδείξει την αλήθειαν, όπου τούτο επιτρέπεται, αναβάλλεται η δίκη δια την επομένην ημέραν, καθ' ἓν διεξαχθήσεται η απόδειξης οπότε ο υπαίτιος δικάζεται άνευ κλήτευσεως ως εάν ήτο πορών. Το άρθρο 43 παρ.2 Κώδικος δικηγόρων δεν εφαρμόζεται εν προκειμένω του συγκρότου μηδέποτε δικαιουμένου να ποιήσαι χρήσιν υβριστικών ή προσβλητικών εκφράσεων. Εάν το δικαστήριον δεν προβῇ αμέσως εις την εκδίκασιν των αδικημάτων τούτων, η παράλειψης αύτης αποτελεί δια τους συγκροτούντας αυτό δικαστάς πειθαρχικόν παράπτωμα, τιμωρούμενον δια προστίμου δρχ.300 μέχρι 1.000 και εν υποτροπή δια προσωρινής παύσεως το πολύ ενός μηνός, το δε μη τιμωρθέν παραχρήμα αδίκημα δεν αποσβέννεται, αλλά δύναται ο ένοχος ακολούθως να διωχθῇ ποινικώς.

Άρθρ. 61.- Επί των αξιοποίων πρόξεων κατά ξένων επικρατείων (άρθρα 17,18,19) η υπόθεσις εισάγεται ενώπιον του αρμόδιου Πταισματοδικείου εντός δέκα ημερών από της υποβολής της εγκλήσεως ή αιτήσεως του Υπουργού των Εξωτερικών, συντεμνομένων εις το ήματον των εν τω άρθρ. 145 Ποινικής Δικονομίας προθεσμών. Η απόφασις εις ουδέν υποκειται τακτικόν ένδικον μέσον, η δε απόδειξη της αληθείας είναι απαράδεκτος.

Αι ανωτέρω διατάξεις ισχύουσι και δια την παράβασιν την προβλεπόμενην υπό του άρθρου 13 παρ. 2 του παρόντος νόμου.

Άρθρ. 62.- Το δικάζον την επί δυσφημίσει (άρθρα 20 και 21) κατηγορίαν δικαστηρίου των Πλημμελειοδικών ή των Εφετών οφείλει δι' ειδικών εν τω διατακτικών διατάξεων, η πολογημένων κεχωρισμένων και ειδικώς, εν τω σκεπτικώ της αποφάσεως, να λύη τα επόμενα ζητήματα κατά την εξής σειράν.

1. Να ποσται ακριβή περιγραφήν της γενομένης προσάσθεως ή διαδοσεως, ως προεκυψων εκ της αποδεικτικής διαδικασίας.

2. Ν' αναφέρη πασος τας ειδικος περιστασεις, εξ ών συνάγεται, ότι η προσσοπομένη προξεις της δυσφημίσεως είναι αληθης η ψευδης. και

3. Ν' αναφέρη λεπτομερως το πραγματικα περιστατικα, εξ ών επεισθη περι της υπο του κατηγορουμένου γνώσεως ή αγνώσιας της αληθειας της προσαφθεισης πράξεως ή της περι τούπης αμφιβολίας αυτού.

Αι εκδιδόμεναι αποφάσεις υπογράφονται παρά πάντων των δικαστών. Πάσα αθέτησις των ανωτέρω υποχρεώσεων αποτελεί δια τους λαβόντας μέρος δικαστάς πειθαρχικόν παράπτωμα τιμωρούμενον δια προστίμου τουλάχιστον δρχ. 200 και εν υποτροπή δια προσωρινής παύσεως δέκα πέντε τουλάχιστον ημερών.

Υπό την αυτήν μορφήν τίθενται παρά του προέδρου των συνέδρων τα ζητήματα εις τους ενόρκους όταν τα ανωτέρω αδικήματα υπάγωνται εις την αμροδιότητα των Κακουργιοδικών.

Άρθρ. 63.- Επί της δια ασέμνων δημοσιευμάτων εκτελουμένης προσβολής των ηθών, η περιγραφή των ακολάστων πράξεων και αι δια των εικόνων κ.λπ. εκδηλούμεναι άσεμναι πράξεις είναι ζήτημα δικαίου αφορών την υπαγωγήν πραγματικών γεγονότων εις τον νόμον.

Τα δικαστήριο της ουσίας οφείλουσι να περιγράφωσι λεπτομερώς εν τη καταδικαστική ή αθωατική αποφάσει των πάσας τας εις όλα τα μέρα ή τινα μόνον των κεφαλαίων του συγγράματος περιγραφομένας ακολάστους πράξεις, να εκθέτωσι τον τρόπον της διαδόσεως ή ανακοινώσεως του περιεχόμενου των εντύπων ή των δια συμβολικών παραστάσεων απεικονιζομένων, και να ορίζωσιν αι επιχειρηθείσαι πράξεις της παρασκευής, αποκτήσεως, κατοχής, μεταφοράς, εισαγωγής, και εξαγωγής ή καθ οινόδηποτε τρόπον κυκλοφορίας εγένοντο επί σκοπώ εμπορίας, διανομής ή δημοσία εκθέσεως.

Η αθέτησις της υποχρεώσεως ταύτης αποτελεί δια τους συμπράξοντας εις την απόφασιν δικαστάς πειθαρχικόν παράπτωμα τιμωρούμενον δια προστίμου δροχών τουλάχιστον 200 και εν υποτροπή δια προσωρινής παύσεως δέκα πέντε τουλάχιστον ημερών.

Ο Αρειος Πάγος δικαιούται να ελέγξῃ τον υπό του δικαστηρίου δοθέντα νομικόν χαρακτηρισμόν και να υπαγάγῃ τα εν τη αποφάσει εκτιθέμενα γεγονότα εις την προστήκουσαν διάταξιν του νόμου.

Άρθρ. 64.- (Κατηγρήθη υπό του άρθρ. 10 παρ. 1 του Α.Ν. της 20/20 Νοεμ. 1935. κατωτ. αριθ. 15).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'

Περι αναρέσεως

Άρθρ. 65.- 1. Επί των δια του τύπου τελουμένων αξιοποίων πρόξεων δικαιώμα προς αναίσειν έχουσιν ο Εισαγγελέυς, ο καταδικασθείς και ο πολιτικών ενόγων δια τας ιδιωτικάς αυτού σπατησεις.

2. Η περί αναρέσεως αίτησης γινόμενη εντός τριών ημερών από της εκδόσεως της αποφάσεως αποστέλλεται υπό του Γραμματέως του αρμόδιου δικαστηρίου εντός 24 ωρών το βραδύτερον προς τον παρά το Αρειώ Πάγω Εισαγγελέα.

3. Η κατά το άρθρ. 489 Ποινικής Δικονομίας κλήσις μετ' οντιγράφου των προς αναίρεσιν λόγων εγχειρίζεται τεσσαράς τουλάχιστον ημέρας προ της δικασίου η δε απόφασις του Αρειού Πάγου εκδίδεται εντός μηνός το βραδύτερον από της υπό του Εισαγγελέως κατά την προηγουμενην παραγραφον παραλαβής των εγγράφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

Περι αποτίσεως των χρηματικών ποινών. εξόδων κ.τ.λ.

Άρθρ. 66.- 1. Αι κατά τον παροντο νόμον επιβαλλομεναι ποιναι κατά της περιουσιας και τα δικαστικά εξόδα και τέλη, ως και η επιδικασθείσα τω παθοντι χρηματική ικανοποιησις εισπραττεται παρά του Γραμματεως του Δικαστηρίου κατα τας ισχουσας διατάξεις και δια προσωρικής του καταδικοθεντος κρατήσεως (οσάκις διετοχθη κατά νόμον τοιούτη), εκτελουμένης

πάραυτα ἀμα τη εκδόσει της τελεσιδίκου κατ αντιμωλίαν καταδικαστικής αποφάσεως υπό του παρά τω εκδόντη ταύτην Δικαστηρια Εισαγγελέως ή Δημοσίου Κατηγόρου.

2. Αν η καταδικαστική απόφασις εξεδόθη κατ' ερήμην, ο Εισαγγελεύς ή ο Δημόσιος Κατήγορος ἀμα τη τελεσιδίκια αυτής επιψελείται της αμέσου συλλήψεως και προσωποκρατήσεως του δια προσωπικης κρατήσεως καταδικασθέντος προς απόπισν των καταψηφισθέντων αυτών χρηματικών ποινών ή προστίμων, δικαστικών εξόδων και τελών και χρηματικής του παθόντος ικανοποίησεως. Κατά τα λοιπά ισχύουν αι διατάξει των περι εισπράξεως των δημοσίων εσόδων νόμων.

Άρθρ. 67.- 1. εκτός των εν τω προηγουμένω άρθρω διατεθεομένων, ο Εισαγγελεύς ή ο Δημόσιος Κατήγορος οκειλει προσέπι, ἀμα τη απαγγελία της καταδικαστικής αποφάσεως, ν' ανακοινώση αυθημερόν τούτην προς το Πρακτορείον Εφημερίδων, το αναλαβόν την πώλησιν της εφημερίδος ή του περιοδικού εν ω εδημοσιεύθη το εφ' άντα δημοσίευμα. Από της ανακοινώσεως ταύτης θεωρείται αυτοδικίας κατεσχημένον εκ των οφειλομένων τω διευθυντή ή εκδότη ή ιδιοκτήτη της εφημερίδος ή του περιοδικού ως και των μετέπειτα πραγματοποιηθσομένων εισπράξεων ποσόν ίσον προς τα δικαστικά έξοδα και τέλη εκκαθαριζόμενα αμέσως δια της καταδικαστικής αποφάσεως, προς την επιδικασθείσαν τω αδικηθέντι αποζημίωσιν και χρηματικήν ικανοποίησιν και προς την καταγνωσθείσαν εις τον εξ αυτών καταδικασθέντα χρηματικήν ποινήν ή πρόστιμον. Το πρακτορείον δεν δύναται ν' αντιτάξῃ δια της κατά τα εφαρμοστέα εν προκειμένω άρθρ. 34 και επ. του νόμ. 4845 περι εισπράξεως των δημοσίων εσόδων (τομ. 25) δηλώσεως συμψηφισμόν δι' απαιτήσεις αυτού κατά της εφημερίδος, πάσα δε προυπάρχουσα της γνωστοποιήσεως της κατοδίκης κατάσχεσις ή εκχωρησις είναι άκυρος απέναντι του Δημοσίου και του αδικηθέντος, ως προς τα ανήκοντα αυτοίς ποσά, εκτός αν αφορά ομοίας απαιτήσεις ή απαιτήσιν εκ νομίμου διατηρησης διε εφαρμόζονται αι κείμεναι διαταξεις. Εάν το Πρακτορείον δεν προβή εις την κατά το άρθρ. 34 του νόμ. 4845 περι εισπράξεως των δημοσίων εσόδων δηλώσιν, θεωρείται οφειλέτης των οφειλομένων προς το Δημόσιον και τον αδικηθεντα ποσών. Γενομένης δηλώσεως εφαρμόζονται δια την περιπτερω διαδικασίαν τα άρθ. 34 και 35 του νόμ. 4845.

2. Πάπτω παράβασις των διατάξεων του παρόντος κα του προηγουμένου άρθρου, είτε εκ δόλου είτε εξ αμελείης γενομένη, επισύρει κατά του παραβάτου δημοσίου υπαλλήλου χρηματικήν ποινήν δραχ. 100-10.000, επιφυλασσόμενης και της πειθαρχικής αυτού διώξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ' Περι δημοσιεύσεως εντύπων

Άρθρ. 68.- Εν τη καταδικαστική αποφασει του δικαστηρίου διατάσσεται η κατάσχεσις αν τοιαύτη δεν προηγηθή, και η εξαφανισις εν δόλω ή εν μέρει των κατά το άρθρ. 45 υποκειμένων εις κατάσχεσιν.

Άρθρ. 69.- Περι οσων προβλέπει ειδικώς ο παρών νόμος εφαρμόζονται αι διατάξεις της Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρ. 70.- Ο περι εξυβρίσεως εν γένει και περι τύπου νόμος της 23 Νοεμ. 1837, πλην των άρθρ. 19, 21 εως 26 και 27 αυτού, απερ τηρούνται εν ισχύ, ο νόμ. ΡΕΓ. της 27 Ιουν. 1850, τα άρθρ. 165, 659 και 691 του Ποινικού Νόμου, ο νόμ. ΙΕΔ. της 30 Απρ. 1858, τα άρθρ. 3-12 του Νόμ. 1699, ο νόμ. 173, τα άρθρ. 1

και 2 του νομ. 4133, ο νόμ. 4226 του 1930, τα άρθρ. 2 3 και 4 του νομ. 4311 του 1929 και πάσα διάταξις αντικειμένη εις τον παρόντα νόμον καταργείται.

A.N. 1092/1938 'Περι Τύπου'

'Άρθρ. 3.- 1. Η κατάχρησης της ελευθεροτυπίας προς εκτέλεσιν κακουργήματος τινός ή πλημμελήματος αποτελεί ιδιαιτέραν επιβαρυντικήν άιτιαν.

Εις τοιαύτας περιπτώσεις οσάκις ο νόμος επιβάλλει διαζευτικώς στερητήν της ελευθερίας ή χρηματικήν ποινήν, η δια του Τύπου τέλεσις του αδικήματος επισύρει αμφοτέρας τας ποινάς.

2. Εν περιπτώσει καθ' υποτροπήν καταχρήσεως της ελευθεροτυπίας προς εκτέλεσιν οιουδήποτε αδικήματος και διαφόρου έπι του εις ο αφορά η προηγουμένη καταδίκη, επιβάλλεται υποχρεωτικώς υπό του Δικαστηρίου, η προσωρινή παύσης του επιτηδεύματος των ενόχων διευθυντού, εκδότου της εφημερίδος ή του περιοδικού και συντάκτου του επιληψίου δημοσιεύματος μέχρις ενός έτους.

Η προσωρινή παύσης αύτη του επιτηδεύματος του εκδότου της εφημερίδος ή του περιοδικού συνεπάγεται αυτοδικίαλως την επί λιον χρόνον απαγόρευσην της χρήσεως του τίτλου αυτών. Η παύσης του επιτηδεύματος και η απώλεια ή απαγόρευσης της χρήσεως του τίτλου επέρχεται άμα ως καταστή αμετάκλητος η καταδικαστική απόφασις.

Εν τοιαύτη περιπτώσει το προσωπικόν της εφημερίδος ή του περιοδικού δικαιούται των εκ των νόμων περι καταγγελίας συμβάσεως εργασίας (τομ. 15) αποζημιώσεων.

'Άρθρ.6.- Εν έντυπον, δημοσιεύμενον κατά το άρθρ.1 και 2 πρέπει ν' αναγράψη το όνομα και την κατοικίαν του συγγραφέως και του διευθυντού του τυπογραφείου και την χρονολογίαν της τυπώσεως (μήνα και έτος) ή δ' εφημερίς και το περιοδικόν πρέπει ν' αναγράφουν τα ονόματα και τας κατοικίας του εκδότου και του διευθυντού αυτών, ως και του διευθυντού του τυπογραφείου.

2. Διά πάσαν παράβασιν της προηγουμένης παραγράφου επιβάλλεται εις τον διευθυντήν του τυπογραφείου και εις τον εκδότην χρηματική ποινή (πεντε χιλιάδων μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμών). Εν υποτροπή εντός εξ μηνών από της προηγουμένης καταδίκης, ως και εν περιπτώσει αναγραφής εν γνώση ονόματος ή χρονολογίας ψευδούς επιβάλλεται προς τη χρηματική ποινη και φιλάκισης μέχρι δύο μηνών.

Διά το μέτρον των χρηματικών ποινών βλ. άρθρ.2 Ν. 110/1945 και άρθρ.57 Ποιν. Κώδικος (τομ.8 σελ. 6 και 28).

3. Με τας αυτάς ποινάς τημωρείται ο πωλών έντυπα, εφημερίδας ή περιοδικά μη αναγράφοντα τα εν τη παρ. 1 οριζόμενα.

4. Διευθυντής εφημερίδος ή περιοδικού κατά την έννοιαν του παρόντος νόμου θεωρείται ο διευθύνων ποινάταιν αυτών, εκδότης δε ο ιδιοκτήτης αυτών.

5. Οσάκις εκδόπης ή διευθυντής εφημερίδος ή περιοδικού είναι βουλευτής, η εφημερίς ή το περιοδικό υποχρεούται να ορίστη συγχρόνως ως συνεκδότην ή συνδιευθυντήν πρόσωπον έχον αντιστοίχως τα κατά τας κείμενας διατάξεις προσόντα του εκδότου ή του διευθυντού και μη έχον την ιδιότητα του Βουλευτού. Τα αυτά εφαρμόζονται και εις την περίπτωσιν καθ' ην ο εκδόπης ή ο διευθυντής αποκτηση την ιδιότητα του Βουλευτού εκ των υστέρων, εντός δε 15 ημερών από της ανακυρήσεως αυτού. Προκειμένου περι των διατελούντων βουλευτών κατά την ισχύ του παρόντος Νόμου η 15νθήμερος προθεσμία άρχεται από της δημοσιεύσεως τούτου.

Προκειμένου περί διευθυντού υπηρετούντος εις την εφημερίδα ή το περιοδικό προ της ανακηρύξεώς του ως βουλευτού και έχοντος την ιδιοτητα μέλους Ενώσεως Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων εκ των προβλεπομένων υπό του Α.Ν. 1093/1938 δεν εφαρμόζονται τα ανωτέρω περί προσλήψεως συνδιευθυντού, αλλά μόνον τα περί συνεκδότου.

6. Πάσαι αι εκ της κειμένης νομοθεσίας υφιστάμενοι διά τον εκδότην και τον διευθυντήν ποινικαί, αστικοί και λοιποί εν γένει ευθύναι και υποχρέωσεις βαρύνουν ομοίως και τον οριζόμενον αντιστοίχως συνεκδότην ή συνδιευθυντήν.

ΑΙ παρ.5 και 6 προσετέθησαν διά του άρθρ. 2 του Ν.Δ.3824 της 9/11 Αυγ. 1958 (κατωτερ. αριθ.5).

Διά του άρθρ. 3 του αυτού Ν.Δ/τος ωρίσθη όπι " οι παραβάται των ως άνω παραγράφων διώκονται αυτεπαγγέλτως και τιμωρούνται κατά τας διατάξεις του άρθρ. 458 του Π.Κ.. Διά την αυτήν παράβασιν των προηγουμένων παραγράφων τιμωρείται με τας αυτάς ποινάς και πας άλλος ιδιοκτήτης, συνιδιοκτήτης, διαχειριστής, εταίρος ή κατά Νόμον εκπρόσωπος του εκδίδοντος την εφημερίδα ή το περιοδικό φυσικού ή νομικού προσώπου, ομοίως δε και ο διευθυντής του Πρακτορείου του θέτοντος εις κυκλοφορίαν την εφημερίδα ή το περιοδικόν και εν ελλείψει αυτού ο πωλών ταύτα".

Άρθρ.7.-. Αι διατάξεις του προηγουμένου άρθρου δεν εφαρμόζονται επί των εντύπων, ότινα χρησιμεύουσιν εις την άσκησιν επαγγέλματος ή εμπορίου και εις τας ανάγκας του οικογενειακού ή πολιτικού ή κοινωνικού βίου, ολον αγγελιών, τιμολογίων, εμπορικών εγκυκλίων, επισκεπτηρίων κ.λπ.

Άρθρ. 8.- (1. Πάντα τα ζητήματα τα αφορώντα την κυκλοφορίαν και πώλησιν εφημερίδων και περιοδικών και τα ασχολούμενα με ταύτας πρόσωπα και οργανισμού ρυθμίζονται υπό του Υπουργείου Τύπου και Τουρισμού.

2. Η πώλησις των εφημερίδων και περιοδικών ενεργείται υπό πρακτορείων, εφημεριδοπωλών και περιπτέρων οριζόμενων κατόπιν αδείας του Υφυπουργού Τύπου και Τουρισμού υποκειμένης εις ανάκλησιν. Ειδικώς προκειμένου περί πρακτορείων η ανάκλησις της ως άνω αδείας ενεργείται μετά σχετικήν απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου προτάσει του Υφυπουργού Τύπου και Τουρισμού, εφόσον ηθελε διεπισταθή όπι η πώλησις των εφημερίδων η περιοδικών γινεται κετο τρόπον κακοπιστον, ευνοούμενων μιας η πλειόνων εφημερίδων ή περιοδικών εις βαρός των άλλων.).

3. Διά την ακριβή εφαρμογήν του παρόντος υπό των πρακτορείων, δύνανται ο Υφυπουργός Τύπου και Τουρισμού να αναθέπῃ την εποπτείον της καλής λειτουργίας αυτών εις υπαλλήλους του υπ' αυτόν Υφυπουργείου δικαιουμένους εις παντός είδους έλεγχον.

4. Απαγορεύεται η εν δημοσίᾳ τόπω ή οδώ εκφώνησης τίτλων αισχρών, εξιθριστικών ή δυσφημοσικών κατά των αρχών ή ξένων επικρατειών ή ενός ή πλειόνων προσώπων ή ειδήσεων μη αναγραφομένων εν τω εντύπω ή αναγραφομένων μεν αλλ' εκφωνουμένων κατά τρόπον δυνάμενον να δισταρδή την κοινην ησυχίαν.

15. Δικαιούται ο Υφυπουργός Τύπου και Τουρισμού να απαγορεύσει εις εφημεριδοπώλος και περιπτέρα, επί χρόνον μη υπερβαίνοντο τον ένα μηνα, την πώλησιν εφημερίδων και περιοδικών. εάν η πώλησις γινεται κατά τρόπον κακόπιστον).

6. Οι παραβάται τιων δύνανται διά προστίμου δραχ. 200 μέχρι 10.000 δρχ.

Άρθρ.17.-1. Απαγορεύεται η υπο των ημερησιων, των κατά περιόδους εκδίδουμενων εφημερίδων, ως και των περιοδικών πασα χαριστικη επίδοσις, ητοι η χορηγησις δώρων μετά ή ανευ λαχνού, χρηματικών βραβειων.

βιβλίων και "πόσης οιαδήποτε παροχής".

2. Ωσάτως απαγορεύεται:

α) Πάσσα δημοσίευσις επαγγελίας "περί πόσης οιαδήποτε παροχής".

β) Πάσσα επαγγελία γινομένη διά δημοσιεύσεως ή άλλως πως, δι' ης σκοπείται η επιστροφή είτε αμέσως είτε εμμέσως μέρους του αντιτίμου του φύλλου.

γ) "Πάσσα υπό των εφημερίδων ή περιοδικών έκδοσις ή πώλησις πόσης φύσεως βιβλίων ή άλλων πραγμάτων. Τόμοι των φύλλων των εφημερίδων ή περιοδικών δεν θεωρούνται βιβλία."

δ) Εξαιρουμένων των περιπτώσεων των εδαφ. 5,6 και 7 του άρθρ. 28 παν δημοσίευμα εντός του σώματος του φύλλου της εφημερίδος ή του περιοδικού, όπερ οπωδήποτε και αν η σελιδοποιημένον δύναται αποσώμενον του κυρίου σώματος του φύλλου της εφημερίδος ή του περιοδικού ν' αποτελέσει αυτοτελές και ανεξάρτητον βιβλίον.

3. Πάσσα παράβασις των προηγουμένων παραγράφων του παρόντος άρθρου συνεπάγεται διά τον εκδότην και τον διευθυντήν της εφημερίδος ή του περιοδικού την ποινήν της φυλακίσεως ενός μηνός μέχρις ενός έτους και χρηματικήν ποινήν 50.000 μέχρι 500.000 δραχμών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Σχήμα Εφημερίδων και Περιοδικών

(Άρθρ.26.-1. Όυδεμία ημερήσια εφημερίδας δύναται να εκδίδηται εις επιφάνειαν χάρτου μείζονα των 12,40 κατά δεκατετράμερον".

2. "Η ως άνω επιφάνεια χάρτου δέον να χρησιμοποιήθηται υπό της εφημερίδος οπωδήποτε εντός δύο συνεχών εβδομάδων, απαγορευμένου του συμψηφισμού τυχόν υπολοίπου μη χρησιμοποιηθείσης επιφανείας χάρτου ενός δεκατετραμέρου εις την επιφάνειαν χάρτου ετέρου δεκατετραμέρου".

3. Κατα το τελευταίο δεκαπενθήμερο του μηνός Δεκεμβρίου εκάστου έτους οι εφημερίδες δύνανται να εκδίδωνται τρεις φορές επί επιφανείας χάρτου ημερημένης κατά τα 2/6 του μέσου όρου της ημερησίως χρησιμοποιουμένης τοιούτης.

4. Ο Υφυπουργός Τύπου και Τουρισμού δύνανται δι' αποφάσεώς του να επιτρέπη την καθ υπέρβασιν των οντώτερων ορίων έκδοσιν των ημερησιών εφημερίδων εις ημέρας εκτάκτων εθνικών γενονότων. μη δυναμένος όμως να υπερβάσι: τος (10) '20' εν όλω κατ' έτος.

5. Όυδεν περιοδικόν δύναται να εκδίδηται κατά τευχος εις επιφάνειον χάρτου μείζονα της των 580 χλι:στών του τετραγωνικού μέτρου επί εκάστης δραχμής της τιμής του.

6. Δις του έτους, ητοι κατά την έκδοσιν των φύλλων των Χριστουγέννων και του Πάσχα, εκάστον περιοδικόν δύναται να εκδίδηται εις επιφάνειαν χάρτου. κατ' ανώτερον δριον. διπλασίαν της υπό του προηγουμένου εδαφίου επιτρεπομένης.

7. Οι παραβάται εκδόται ή ιδιοκτητοι τιων δύνανται δι' εκάστην παράβασιν με φυλάκισιν ενος μηνός μέχρις ενος έτους και με χρηματικήν ποινήν 50.000 μέχρι 500.000 δραχμών).

Η ισχύς του άνω αρθρου ανεστάλη επί του Α.Ν. 1961/1939.

Αι παρ. 1 και 2 ετροποποιηθηκαν ως άνω και ο εντος () αριθμός της παρ. 4 αντικασταέη δια του ενός των υπο του άρθρ. 1 παρ. 10 του Α.Ν. 1683/1939".

Πρβλ. και αρθρ.2 παρ. 4 Α.Ν. 1683/1939.

Βασει των αρθρ. 26 και 34 εξεδοθη το Β.Δ.27 Απρ./9 Μαΐου 1938.

Βλ. και αρθρ.4 Νομ. 73/1944 (18.IB.).

Άρθρ.27 -1-3 (Καταργηθηκαν υπό το άρθρ.2 Νομ. 1072/1980 (κατωτ. αριθμ.17).

4. Περιοδικά και μη ημερησιαί εφημερίδες κυκλοφορούσαι διά των πρακτορειών δεν δικαιούνται εκτυπώσεως αριθμού φύλλων πέραν των 60% των πραγμάτων πωλουμένων κατ' εκδοσιν, εξαιρεσεί των εκδιδούμένων εις σχήμα εφημερίδος ολόκληρον ή ημικλαστον ἀνευ ιδαιτέρου εξαφύλλου Αθηναϊκών περιοδικών εις ο επιτρέπεται να εκτυπώνων αριθμόν φύλλων μέχρις 65% επι πλέον των πράγματων πωλουμένων. Δύναται εν τούτοις ο Υψηπουργός Τύπου και Τουρισμού προκειμένου περί των μικράς κυκλοφορίας περιοδικών και μη ημερησιαί εφημερίδων να καθορίζει εκάστοτε δι' αποφύσεως του κατώτατον όριον αριθμού εκτυπώσεως φύλλων όπερ εν πάσῃ περιπτώσει δέον να μη συμβαίνει τας 15.000 φύλλων κατ' εκδοσιν.

5. Περιοδικά και εφημερίδας μη κυκλοφορούσαι διά των πρακτορειών δεν δικαιούνται εκτυπώσεως αριθμού φύλλων πέραν των 20% του αριθμού των πράγματων πωλουμένων υπ' αυτών φύλλων διά συνδρομών ή καθοικητή ποτε άλλον τρόπον.

Προκειμένου περί καθαρώς νομικών περιοδικών ο Υψηπουργός Τύπου και Τουρισμού ορίζει δι' αποφύσεως του κατώτατον όριον αριθμού εκτυπώσεως φύλλων, όπερ εν πάσῃ περιπτώσει δέον δύναται να μη συμβαίνει το 100% των πράγματων πωλουμένων.

6. (Προστεθείσα διά του άρθρ.1 Α.Ν. 1869 κατηγορήθη διά του άρθρ.1 Νομ.1968/1951.

7. Εις τα ανωτέρω καθορίζομενα περιθώρια επι πλέον εκτυπώσεως φύλλων ή κατ' ανώτατον όριον εκτυπώσεως γοιούτων υπολογίζονται και τα κακέκτυπα και εφθαρμένα φύλλα. Τα μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου προκύψαντα κακέκτυπα κατά την εκτύπωσιν των εφημερίδων και περιοδικών τακτοποιηθήσονται, ως προς τον επί προσωρινή ατελεία παρεληφθέντα και χρησιμοποιηθέντα προς τούτο δημοσιογραφικόν χάρτην. διά κοινής αποφύσεως του Υπουργού των Οικονομικών και του επί του Τύπου και Τουρισμού Υψηπουργού.

8. Για επι πλέον των πράγματων πωλουμένων εκτυπώσεων φύλλα ως και τα κακέκτυπα και λοιπά εφθαρμένα φύλλα επιτρέπεται όπως εκποιώνται εις το ελεύθερον εμπόριον ίνα χρησιμοποιώνται ως χάρτης περιβολέων.

9. Η σάσα υπέρβασης των δια των ανωτέρω πω.1.2.3.4 και 5. του παρόντος κενθοικούμενου αριθμού εκτυπώσεως φύλλων συνεπεγεται πην επιβολήν προστυπου ίσον προς τρεις χαρτίνας δραχμές κατό χιλιογράμμον. εισπράξτομένου μετά την οριστικήν διεπίστωσιν της υπερβάσεως και εις το τέλος εκάστου οικονομικού έτους περί των Τελωνειακών Αρχών κατά τας περί εισπράξιμως δημοσίων εσοδών διατάξεις. Η καταβολή του ποσούτου παπλάσσει τον διαπράξαντα την παράβασην πάσης υποχρεώσεως καταβολής δασμών και παροικιατώντων φόρων και του χαρακτρισμού της παραβάσεως ως λαθρεμπορίας. Επι τη καταβολή δε του προσανων η τελωνειακή αρχή υποχρεούται όπως προβή εις την χαρούμενην οριστικής της προσωρινής ατελείας διά τον ουτωρά αναλαθέντα δημοσιογραφικόν χάρτην".

(6) 10° Αι εκδόσεις των αθλητικών εφημερίδων δεν δύνανται να υπερβαίνωσι τας 13 κατά μῆνα.

(7) 11°. Υπεύθυνον δηλωσιν περί της κυκλοφορίας παρέχουν τα πρακτορεία εφημερίδων, οι εκδόται των εφημερίδων η περιοδικών και το Ταμείον ασφαλίσεως εργατών τύπου Αθηνών με το Ταμείο ασφαλίσεως τυπογραφών και μισθωτών γραφικών τεχνών". προκειμένου περί εφημερίδων η περιοδικών κυκλοφορούντων διά πρακτορείων εφημερίδων. Προκειμένου δε περί εφημερίδων και περιοδικών κυκλοφορούντων ουχί αποκλειστικώς διά πρακτορείων δέον να υποβάλληται διά τον αριθμόν των φύλλων των κατ' άλλον τρόπον

κυκλοφορούντων, υπεύθυνος δηλωσις των ιδιοκτητών, διευθυντών και διαχειριστών της εφημερίδος η του περιοδικού. Αι ως άνω δηλώσεις υποβάλλονται εφ' απλού χάρτου.

(9) 12°. Δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών και του Υψηπουργού Τύπου και Τουρισμού δύναται να καθορισθή όπως τα υπό των εφημερίδων και περιοδικών επι πλέον των πωλουμένων εκτυπούμενα φύλλα παραδίωνται προς εκποίησιν εις το Εθνικόν Τυπογραφείον καθ' όρους και διατυπώσεις ορισθημένας διά της αποφάσεως.

13. Η απαιτουμένη εκάστοτε ποσότης δημοσιογραφικού χάρτου της κλάσεως 171a δια την εκτύπωσιν της εποιας εκδόσεως της ενώσεως των συντακτών ημερησιων εφημερίδων Αθηνών "Φανός των συντακτών", καθορίζεται διά κοινής αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών και του Υψηπουργού Τύπου και Τουρισμού. ανεξαρτητως των υπό του Α.Ν. 1092/1938 επιβαλλομένων οριών εκτυπώσεως ή δε εισαγωγή αυτού συνεπάγεται και την υπό της οικείας Τελωνειακής Αρχής κύρυξιν αυτοδικαίως οριστικής της ατελείας. Τα μέχρι τούδε αδικήματα τα διαπραχθέντα υπό του "Φανού των Συντακτών" εις την διάθεσιν του χορηγηθέντος αυτών δημοσιογραφικού χάρτου και προβλεπόμενα υπό του Νόμ. 1165 (Τ.30) και του Α.Ν. 1092/38 ως ετροποποιήθηκαν διά νεωτέρων νόμων, κηρύσσονται παραγεγραμμένα και δεν οφείλονται δι' αυτά δασμός ως και παραμαρτούντες φόροι και δικαιώματα".

Άρθρο.-(32)31.- Η υποβολή ψευδών δηλώσεων και πάσα παράβασις των διά του παρόντος καθορίζομένων ως και διά των κατ' εξουσιοδότησιν του παρόντος εκδοθησομένων αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών καθορισθησομένων υποχρεώσεων των εκδοτών ή διαχειριστών ή άλλων προσώπων εντεταλμένων των εφημερίδων και περιοδικών εν σχέσει προς τον ατελώς παραλαμβανόμενων υπ' αυτών τυπογραφικόν χάρτην, ως και των εμπόρων εισαγωγής και πωλήσεως τοιούτου χάρτου, εφόσον δεν εμπίπτει αύτη εις τα περί λαθρεμπορίας διατάξεις, χαρακτηρίζεται ως τελωνειακή παράβασις και τιμωρείται υπό της τελωνειακής Αρχής διά χρηματικής ποινής (από δραχ. 500 - 10.000) κατά τας διατάξεις των άρθρ. 89 και επομένα του Τελωνειακού Κώδικος (τ. 30).

Ομοίως υποκείνται εις τας αυτάς ως άνω ποινάς και τα πρακτορεία εφημερίδων και οι κάτοχοι πιεστηρίων εάν αρνηθώσι την χορηγήσωσιν εις τας αρμοδίας υπηρεσίας τα ζητούμενα παρ' αυτών στοιχεία περί του αριθμού των κυκλαφορούντων διά των πρακτορείων φύλλων, ή των εκτυπουμένων τοιούτων ή αν χορηγήσωσιν ανακριβή τοιούτα, ή αν παρακωλύσωσι καθοικητή ποτε τρόπον την ενέργειαν ελέγχου προς διαπίστωσιν των ως άνω στοιχείων.

Επιτρέπεται εις τον Υπουργόν των Οικονομικών όπως μη χορηγεί ατελώς δημοσιογραφικόν χάρτην προς εκτύπωσιν εφημερίδος ή περιοδικού, όπι να υπέρεσσαν καθ' υποτροπήν εις την αυτήν παράβασιν.

Τα όρια της χρηματικής ποινής ωρίσθησαν εις 200.000 - 5.000.000 δραχμές διά της υπ' αριθμ. Δ.11187 της 24/24 Οκτ. 1951 αποφασεως Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρ. (40)39.-1. Εκρεμούσης ποινής υποθέσεως και μέχρις εκδόσεως τελεσίδικου αποφάσεως επ' αυτής. απαγορεύεται η δημοσίευση οιωνδήποτε κρίσεων ή χαρακτηρισμών αφορώντων είτε εις τους διαδίκους είτε εις την κατηγορουμένην πραξιν και ίδια πάσα κριτική ως προς την ενοχήν του κατηγορουμένου. Απαγορεύεται επίσης η δημοσίευσης κατηγορητηρίου, βουλεύματος ή παντός εγγράφου αφορώντος εις την εν πλημμελήματι ή κακουργηματι διαδικασίαν πριν ή ταύτα αναγνω-

σθώσιν εν δημοσίᾳ συνεδριάσει δικαστηρίου. Διό της παρούσης διατάξεως δεν θίγεται ή του αρθρ. 11 παρ. 4 του ψηφίσματος της 16 ΔΕΚ. 1924 "περί ανακρίσεως και εκδικάσεως αδικημάτων πινών υπό των Εφετών".

Δεν κωλύεται επίσης η αδειά του ανακριτού και του εισαγγελέως δημοσίευσις παντός εγγράφου εκ των ανωτέρω γινομένη συμφώνων τη ανακοινώσει αυτού, ήτις δέον να παρέχηται προς πάσας τας εφημερίδας".

Η παρ. 1 αντικατεστάθη ως άνω διά του αρθ. 27 Ν.Δ. 2493/1953.

2. Απαγορεύεται η δημοσίευσης εκθέσεως εν λεπτομερείαις ή εν περιλήψει της επ' ακροατηρίω συζητήσεως επί εξιθρίσει ή δυσφημίσει, εις ην δεν επιτρέπεται η απόδειξης της αληθείας ως και της εγκλήσεως, έπειτα δε απαγορεύεται η δημοσίευσης εκθέσεων ιατροδικαστών ων το περιεχόμενον δύναται να προσβάλλει τα χρηστά ήθη. Επίσης απαγορεύεται η δημοσίευσης ομοίων εκθέσεων επί πολιτικής και ποινικής δίκης, εάν διετάχθη η κεκλεισμένων των θυρών συζήτησις, πλην εάν επιτρέψει τούτο το δικαστηρίον.

3. Αρξαμένης ποινικής διώξεως ο αρμόδιος Εισαγγελέας, μετά σύμφωνον γνώμην του Ανακριτού της υποθέσεως, δύναται να διατάξῃ την απαγόρευσην οιασδήποτε δημοσίευσεως σχετικής προς την ενεργουμένην ανάκρισην ή άλλην πρόξειν της ποινικής διαδικασίας, ως και των φωτογραφιών των δραστών και των θυμάτων. Εάν ήρετο προεισαγωγική ανάκρισις, την απαγόρευσην εκδίδει μόνο ο Εισαγγελέας. Η απαγορευτική διάταξης ισχύει αφ' ης στιγμής δημοσιευθεί εις ας εφημερίδας ορίστη ο Εισαγγελέας, των διευθυντών και ιδιοκτητών αυτών υποχρεουμένων εις τούτο επί πληρωμή του διά τας δημοσίευσεις, καθιερωμένου αντιτίμου και εντός δύο ημερών από της παρά του Εισαγγελέας αποστολής της απαγορεύσεως, άλλως τημωρούνται ούτοι με χρηματικήν ποινήν (1.000 μέχρι 10.000 δραχμών). Η πληρωμή του αντιτίμου γενήσεται εκ του Δημοσίου Ταμείου κατά τας κεφαλένας διατάξεις, εκκαθαρίζεται δε εις βάρος του καταδικασθέντος μετά των λοιπών δικαστικών εξόδων.

4. Αι ανωτέρω διατάξεις δεν εφαρμόζονται επί των αποφάσεων αίτινες δύνανται πάντοτε να δημοσιευθώσιν. Η κακόβουλος κατ' επανάληψην γινομένη δημοσίευση προσφάτου αποφάσεως δεν αποκλείει την επί δυσφημίσει καταδίωξιν και τημωρίαν.

5. Απαγορεύεται η δημοσίευσης της διοσκέψεως του Δικαστηρίου και των ενόρκων.

6. Αι επ' ακροατηρίω συζητήσεις επι ποινικών υποθέσεων, οι εκδόσιμες επί αυτών αποφάσεις και αι επιμηγορίαι των ενόρκων δύνανται να σχολιασθώσιν διά του τύπου μόνον μετά την οριστικήν περάτωσιν της δίκης. Εν τοιούτῳ σχόλιον γινόμενον μετά την έγερσιν της ποινικής αγωγής και προ της εκδόσεως της οριστικής και τελεσίδικου αποφάσεως απαγορεύεται.

7. Επί δικών περί διαλυγίου επιτρέπεται μόνον η δημοσίευση:

α) Του ονόματος, του επαγγέλματος και της διεύθυνσεως των διαδικών και των μαρτύρων.

β) Βραχείος εκθέσεως των νομικών ζητημάτων, άτινα προυτάθησαν και ελύθησαν, ουχί όμως των καταθεσεων των μαρτύρων.

γ) Του διατακτικού της αποφασεως του δικαστηρίου.

δ) Εκ των αγοτεύσεων των δικηγορών μονον των καθαρών νομικών σημειων αυτών.

8. Έπι αυτοκτονίων και απογειφας αυτοκτονίων απαγορεύεται η δημοσίευσης λεπτομερειών περί των αιτίων και του τρόπου τελεσεως αυτών.

9. Όι παραβαται των ανωτέρω διατάξεων τημωρούνται διά φυλακίσεως μεχρι εξι μηνών η διά χρηματικής ποινής κατ' αρθρ. 57 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικος η

δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων".

Άρθρ. (41)40.- Όστις ως συγγραφέυς ή εκδότης δημοσιεύει ή εκδίδει, ως και διστις θέτει εις κυκλοφορίαν, είτε ευτοτελώς είτε ως τμήματα συνολικής πινός εκδόσεως έντυπα συγγράμματα, εικόνες, ή συμβολικάς παραστάσεις, δι' αν εξαιρούνται ως κατορθώματα ή οπωαδήποτε περιγράφονται το βίος ή αι πράξεις ληστών ή κλεπτών ή άλλων εγκληματιών είτε πραγματικών προσώπων, είτε φανταστικών, κατά τρόπον αμέσως ή εμμέσως επιβλαβή διά τας ηθικάς αντιλήψεις του κοινού, εξαιρουμένων των φιλολογικών και φιλοσοφικών έργων ημαδαπών και αλλοδαπών, ανεγνωρισμέμης συγγραφικής αξίας, τημωρείται διά φυλακίσεως μέχρις ενός έτους και χρηματικής ποινής (μέχρι 10.000 δραχμών), εν υποτροπή δε διά φυλακίσεως τουλάχιστον 3 μηνών και χρηματικής ποινής (20.000 έως 50.000 δραχμών). Εάν ο συγγραφέυς και ο εκδότης είναι άγνωστοι, τημωρείται ο εκμεταλλεύμενος ίδιων ονόματο το τυπογραφείον εν τω οποίω εξετυπώθησαν τα κατά το προηγούμενον εδάφιον δημοσιεύματα ή ο επ' αυτού εμπεπιστευμένος τη διευθύνσει του τυπογραφείου. Κατά τας αυτός διατάξεις και με τας αυτάς ποινάς τημωρείται και η περιγραφή αυτοκτονιών, ων επιτρέπεται μόνον η ξηρά ανακοίνωσις.

Διό το μέτρον των χρηματικών ποινών βλ. άρθρ. 2 Ν. 110/1945 και άρθρ.57 Ποιν. Κώδικος (τομ.8 σελ. 6 και 28) εν συνδυασμώ προς το άρθρ. 6 παρ. 1 Ν.Δ. 3016/1954(18 ΔΒ).

Άρθρ. (42)41.-1. Εν περιπτώσει διώξεως εφημερίδος τινός ή περιοδικού συγγράμματος διά τη αξιόποιον δημοσίευμα αυτών αφορών τον ιδιωτικόν βιον ή υπογόμενον εις τα περί ασέμνων δημοσίευμάτων διατάξεις, ο αρμόδιος Εισαγγελέας, μετά την εις αυτόν εγχειρήσιν της εγκλήσεως ή μετά την επ' αυτού δοθείσαν παραγγελίον προς ανάκρισιν επί της περιπτώσεως της αυτοπαγγέλτου διώξεως, οφείλει αμέσως να ανακοίνωσει την γενομένην διώξιν προς την εφημερίδα ή το περιοδικόν σύγγραμα. Η ανακοίνωσις γίνεται προς τε τον εκδότην και το διευθυντήν της εφημερίδος, κοινοποιείται δε προς αυτούς η ανακοίνωσις αυτή επιψέλειο του Εισαγγελέως εγγράφως υπό των επιτετραμμένων την επιδοσιν Ποινικών Δικογράφων προσώπων κατά τα αρθρ. 145 και 146 της Ποινικής Δικονομίας (τ.9). Από της στιγμής της κοινοποιήσεως ταύτης μέχρι της οριστικής και αυτοτακλήτου εκδίκασεως της κατηγορίας πλην της της αγλης εφ' ἀπαξ αναγραφης της περί διώξεως ειδήσεως, απαγορεύεται οπολύτως εις την εφημερίδο ή περιοδικόν σύγγραμα του αξιοκατακρίτου δημοσιεύματος ν αναγράψει τη σχετικόν προς αυτο. είτε υπό τύπον επεκτάσεως ή αναπτύξεως αυτού, είτε υπό τύπον επεξηγήσεως, είτε υπό τύπον σχολίων, είτε υπό τύπον ειδήσεων, περί της πορείας τη διεισαγόμενης ανακρίσεως, είτε εν σχέσει προς το εξαγόμενον και τας λεπτομερείας αυτής είτε εν σχέσει προς την βεβαίωσιν ή μη της καταδικωμένης πράξεως, είτε εν σχέσει προς την σύλλογην των αποδεικτικών μέσων.

Η παραβασίς της διατάξεως ταύτης αποτελεί αυτοτελή πράξιν κολάσιων διωκμενην αυτοπαγγέλτων και τημωριασμένην διά χρηματικής ποινής (5.000 - 30.000) δραχμών και εν υποτροπή διά φυλακίσεως μέχρι εξι μηνών και διά χρηματικής ποινής (10.000 - 50.000 δραχμών). Επι τη ίδια ποινή απαγορεύεται και εις τον μυνήτην από της αποφασεως αυτού, είτε υπό τύπον επεξηγήσεως, είτε υπό τύπον σχολίων, είτε υπό τύπον ειδήσεων, περί της πορείας τη διεισαγόμενης ανακρίσεως, είτε εν σχέσει προς το εξαγόμενον και τας λεπτομερείας αυτής είτε εν σχέσει προς την βεβαίωσιν ή μη της καταδικωμένης πράξεως, είτε εν σχέσει προς την σύλλογην των αποδεικτικών μέσων.

Διά το μέτρον των χρηματικών ποινών βλ. άρθρ. 2 Ν. 110/1945 και αρθ. 57 Ποιν. Κώδικος (τομ. 8 σελ. 6 και 28).

2. Ως προ τον τρόπον της αποτίσεως της επιβλητέας χρηματικής ποινής επι του προκειμενου ιδιωνύμου

αδικήματος ισχύουσιν οι περί αλληλεγγύου ευθύνης ορισμοί του εφθ. 60 παρ. 1 του παρόντος Νόμου. Αι χρηματικοί ποιναι διά συρρεούσας ή κατ εξακολούθησιν παραβάσεις αποτοινται αθροιστικώς, μη εφαρμοζομένων των περι συρροής και περι του κατ εξακολούθησιν αδικήματος διατάξεων του Ποινικού Νόμου.

Άρθρ. (43)42.-1. Απαγορεύεται η δημοσιευσισ σχεδιών επιστρατεύσεως ή κινητοποιήσεως, οργανώσεως και συνθέσεως των στρατιωτικών, ναυτικών και αεροπορικών δυνάμεων του Κράτους, ως και η δημοσιευσισ ανακοινώσεων, ειδήσεων, περιγραφών, ή φωτογραφών σχετιζομένων προς εκτέλεσιν γυμνασίων ή ασκήσεων, οχυρώσεων, ή εγκαταστάσεων, χρησίμων διά την Άμυναν της Χώρας από ξηράς, θαλάσσης και αέρος ή προς παρασκευαστικά μέτρα άγοντα εις επιστράτευσιν, κινητοποίησιν, οχυρωσιν ως άνω της χώρας ή προς κινήσεις στρατιωτικών ή ναυτικών μονάδων, άνευ εγγράφου ανακοινώσεως της αρμοδιας στρατιωτικής υπηρεσίας. Ως προς τας περι γυμνασίων ή ασκήσεων δημοσιεύσεις δεν επιτρέπεται διώξις εάν δι' αυτάς έχει διθή άδεια παρά του οικείου Υπουργείου.

2. Διά πάσαν παραβάσιν της προηγουμένης παραγράφου οι υπεύθυνοι τιμωρούνται δια φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματικής ποινής (5.000 - 100.000 δραχμών) εκτός εάν συντρέχη περιπτώσις εφαρμογής βαρυτέρας ποινής κατ άλλην ποινικήν διώξιν.

Δια το μέτρον των χρηματικών ποινών βλ. άρθρ. 2 ν. 110/1945 και άρθρ. 57 Ποιν. Κώδικος (τόμ. 8 σελ. 6 και 28)

Άρθρ. (44)43. -Τιμωρείται με φυλακίσιν τουλάχιστον τριών μηνών και με χρηματικήν ποινήν (5.000-100.000 δραχμών) ια)Οσπις με σκοπόν να κλονίσῃ την επί τα πολεμικά μέσα του στρατού (ξηράς, θαλάσσης, αέρος) εμπιστοσύνην των χειριζομένων αυτά, δημοσιεύει ειδήσεις, κρίσεις, φωτογραφίας, ή άλλας απεικονίσεις των μέσων τούτων παριστώσας ταύτα ως ατελή και επικίνδυνα.

β)Οσπις προς τον σκοπόν αυτόν δημοσιεύει ειδήσεις επι απυχημάτων λαβόντων χώραν εν τη χρήσει των πολεμικών τούτων μέσων (οργάνων).

Δια το μέτρον των χρηματικών ποινών βλ. άρθρ. 2 ν. 110/1945 και άρθρ. 57 Ποιν. Κώδικος (τόμ. 8 σελ. 6 και 28).

Άρθρ. (45)44. - Ο διευθυντής και ο εκδότης εφημερίδος ή περιοδικού, εν ω εδημοσιεύθη άρθρον ή ανακοινώσις ή γνώμαι αποδίδομεναι εις στρατιωτικόν της ξηράς ή της θαλάσσης ή της αεροπορίας εν ενεργεία, οφείλει καλούμενος υπό της Εισαγγελής Αρχής, να κατονομάσῃ εντός 24 ωρών τον στρατιωτικόν. Εάν το δημοσίευμα προέρχεται εκ στρατιωτικού εν αποστρατεία, πρέπει να δηλούται σαφώς τούτο εν τη εφημερίδi, ή τω περιοδικώ. Ο παραβάνων τας υποχρεώσεις ταύτας διευθυντής και εκδότης, ως και ο ψευδώς αποδούς το εφθ. τας ανακοινώσεις η γνώμας εις στρατιωτικόν εν ενεργεία ή αποστρατεία τιμωρείται με φυλακίσιν τουλάχιστον 6 μηνών και χρηματικήν ποινήν (μέχρις 20.000 δραχμών).

Άρθρ. (46) 45. 1. Ως αυτουργοί των δια του Τύπου τελομένων αδικημάτων τιμωρούνται ο συγγραφέυς του εντύπου, έπι δε ο εκδότης και ο εκμεταλλευόμενος εν ίδιω ονόματι το εν ω εξεδόθη έντυπον τυπογραφείον ή ο υπ' αυτού εμπειστευμένος τη διευθύνσει του τυπογραφείου.

2. Εάν οι κατά την πρώτην παράγραφον υπεύθυνοι είναι άγνωστοι, ως αυτοργός τιμωρείται ο εν γνώσει αναλαβών την κυκλοφορίαν του επιληψίου εντύπου.

3. Δεν αποκλείεται η εφαρμογή των περι συναιτούτητος γενικών διατάξεων του Ποιν. Νόμου κατά παντός

άλλου τρίτου εκτός:

α) των εν ταις προηγουμέναις παρ. 1 και 2 αναφερομένων και

β) των εργατών του τυπογραφείου εις ους δεν εφαρμόζονται ούται δια την πράξιν της τυπώσεως.

Άρθρ. (47) 46. 1. Προκειμένου περι εφημερίδων ή περιοδικών, ως αυτουργοί των δι' αυτών διαπραττομένων αδικημάτων τιμωρούνται:

α) ο συγγραφέυς του δημοσιεύματος,

β) "Επι δε ο Διευθυντής και ο ιδιοκτήτης της εφημερίδος ή του περιοδικού, ως και ο εκδότης αυτού, υφ' οιανδήποτε προσωνυμίαν και αν παρίστανται, εκτός εάν ούτοι αποδείξωσιν όπι εν αγνοία αυτών εγένετο η δημοσιευσισ, ότε τιμωρούνται εν πάση περιπτώσει επ' αμελεία διά χρηματικής ποινής μέχρις 100.000 μεταλλικών δραχμών εάν η πράξιν δεν τιμωρείται υφ' ετέρας ποινικής διατάξεως".

Η περίπτ. β' αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρ. 28 Ν.Δ. 2493/1953.

γ) "Εν ελλείψει των εν περιπτώσεσιν α' και β' προσώπων ο αρχιεργάτης της εφημερίδος ή του περιοδικού ή ο εκμεταλλευόμενος εν ίδιω ονόματι το τυπογραφείον, εν ω εξετυπώθησαν ή ο υπ' αυτού εμπειστευμένος τη διευθύνσει του Τυπογραφείου. Εν πάση δημας περιπτώσει δεν τιμωρούνται οι εργάται του Τυπογραφείου".

Η περίπτ. γ' αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρ. 1 του Ν.Δ. 3824 της 9/11 Αυγ. 1958 (κατωτ. αριθ. 5).

Δια το μέτρον των χρηματικών ποινών βλ. άρθρ. 2 Ν. 110/1945 και άρθρ. 57 Ποιν. Κώδικος (τόμ. 8 σελ. 6 και 28) εν συνδυασμώ προς το άρθρ. 6 παρ. 1 Ν.Δ. 3016/1954 (18.ΔΒ.).

2. Όπου υπάρχει ιδιαίτερος εκδότης και ιδιαίτερος ιδιοκτήτης της αυτής εφημερίδος ή περιοδικού λογίζονται συνυπεύθυνοι αμφότεροι. "Προκειμένου ειδικώς περι παραβάσεων αφορωσών εις ζητήματα χάρτου, υπεύθυνος είναι μόνον ο εκδότης".

Τα εντός " της παρ. 2 προσετέθησαν υπό του άρθρ. 32 Α.Ν. 1169/1938.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

Περι χρηματικής ικανοποιήσεως και αποζημιώσεως

Άρθρ. (49)48. 1. Η κατά το άρθρ. 14 του Συντάγματος και το άρθρ. 932 του Αστικού Κώδικος χρηματικής ικανοποίησις λόγω ηθικής βλάβης του αδικηθέντος εκ πίνος των υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένων πράξεων ορίζεται, εφόσον ετελέσθησαν διά του τύπου, κατά την κρίσιν του δικαστού ουχι κατωτέρα των 5.000 μεταλλικών δραχμών ουδ' ανωτέρα των 300.000 μεταλλικών δραχμών, επιφυλασσομένης και πόσης άλλης αποζημιώσεως.

2. Επι καταδίκης υπευθύνου συνδικτήτου, διευθυντού ή ιδιοκτήτου εφημερίδος ή περιοδικού δια πίνα των παραβάσεων των άρθρ. 361, 362, 363, 364 και 365 του Ποινικού Κώδικος τελεσθίση δια δημοσιεύματος εν τη εφημερίδi ή τω περιοδικώ αυτού, η κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου χρηματική ικανοποίησις λόγω ηθικής βλάβης δεν δύναται να ορισθή κατωτέρα του ποσού των 200.000 μεταλλικών δραχμών".

Το άρθρ. 48 αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρ. 29 Ν.Δ. 2493/1953.

Άρθρ. (50)49. 1. Ο εκδότης και ιδιοκτήτης εφημερίδος ή περιοδικού πίνος ευθύνονται εις την απότισην του επιδικασθέντος ποσού αποζημιώσεως ή ικανοποιήσεως κατά το προηγούμενον άρθρον αλληλεγγύως μετά των καταδικασθέντων. Αν η περι αστικής αποζημιώσεως αγωγή εισήχθη εις το ποινικόν δικαστήριον, καλούνται

και ούτοι ενώπιον αυτού νομίμως και αν δεν έχωσι την ιδιότητα του κατηγορουμένου και εις πάντα βαθμόν δικαιοδοσίας, δεν δικαιούνται όμως εις άσκησιν των εις τούτο προσκόντων ενδίκων μέσων.

2. Εάν δεν ησκήθη παντάπασι ποινική διώξεις, το προς ικανοποίησιν του αδικηθέντος δια χρηματικής δόσεως δικαιώματα δεν αποσβέννυται, αλλά δύναται να ενασκηθή ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων δι' αγωγής, εφαρμοζόμενων εν τοιαύτη περιπτώσει των εν τη Πολιτική Δικονομία διατεταγμένων.

3. Ο αδικηθείς δύναται να παραστήσῃ ενώπιον του Ποινικού Δικαστηρίου την περί χρηματικής ικανοποίησεως αίτησιν αυτού και άνευ εγγράφου προδικασίας, το βραδύτερον αμέσως προ της ενάρξεως της αποδεικτής διαδικασίας, μη αποκλειομένης και της κατά τον Νόμ. 1699/1919 εις πάσαν κατάστασιν της προανακρίσεως παραστάσεως αυτού ως πολιτικώς ενάγοντος.

4. Κατ' εξαίρεσιν του άρθρ. 7 της Ποινικής Δικονομίας ο εισαγαγών την πολιτικήν αγωγήν ενώπιον του Ποινικού Δικαστηρίου δύναται παραιτούμενος ταύτης να εμφανισθῇ ενώπιον του Ποινικού Δικαστηρίου ως πολιτικώς ενάγων.

5. Η προς ικανοποίησιν απαίτησις δύναται εξαιρετικώς και προ της κατάρξεως της δι' αυτήν δίκης να εκχωρηθῇ και δη δια μονομερούς μόνον δηλώσεως της βουλήσεως του δικαιούχου, αλλά μόνον εις ιδρύματα φιλανθρωπικού, αγαθοεργού, πατριωτικού ή κοινωνικού σκοπού. Η προς τοιούτον ίδρυμα μονομερής περί εκχωρήσεως δηλώσις της βουλήσεως είναι υποχρεωτική δια τον δηλώσαντα μη χρήζουσα αποδοχής, η δε περί εκχωρήσεως δηλώσις της βουλήσεως δύναται να γίνη και δι' εγγράφου συντεταγμένου εφ' απλού χάρτου, όπερ έχει πλήρη αποδεικτικήν ισχύν. Προ της γνωστοποίησεως της τοιαύτης εκχωρήσεως υπό του εκδοχέως ιδρύματος προς τον οφειλέτην κατηγορούμενον, ο εκχωρητής δύναται να επιδιώξῃ την επιδίκαιον της απαίτησεως ταύτης ενώπιον του Ποινικού ή Πολιτικού Δικαστηρίου εν ονόματι και προς όφελος του ιδρύματος. Επί των μη δια κατοχήσεως της ελευθεροτυπίας τελεσθέντων ειρημένων αδικημάτων εφαρμόζονται οι γενικοί ορισμοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η Περί κατασχέσεως εντύπων

Άρθρ. (51)50. 1. Η κατασχεσίας εφημερίδων, περιοδικών ή και παντός εν γένει εντύπου επιτρέπεται εις τα εξής περιπτώσεις:

α) Ένεκεν προσβολής κατά της Ορθοδόξου Χριστιανής Θρησκείας.

β) Ένεκεν προσβολής κατά της Πατριδού.

γ) Ένεκεν προσβολής κατά του προσώπου της Αυτού Μεγαλείόπτης του Βασιλέως, της Αυτού Βασιλικής Υψηλόπτης του Διαδόχου και των Μελών της Βασιλικής Οικογενείας.

δ) Ένεκεν προσβολής κατά των βάσεων του ισχύοντος πολιτεύματος.

ε) Ένεκεν προσβολής κατά του προσώπου του Προέδρου της Κυβερνήσεως ή κατά του Υπουργικού Συμβουλίου.

ζ) Ένεκεν δημοσιεύσεως ειδήσεων ανογομενών εις κινήσεις του κατό γην. θάλασσαν ή σερα στρατού ή εις έργα οχυρώσεως της χώρας από Έπρας, θαλάσσης και αέρος.

η) Οσάκις έντυπόν τι μπογόμενον εις τας διατάξεις του παρόντος Νόμου εκδίδεται ανευ αδείας του Υφυπουργού Τύπου και Τουρισμού.

η) Οσάκις αναγράφει επογγελίαν χορηγησεως δώρων.

λαχείων κ.λπ.

θ) Εις την περιπτωσιν του άρθρ. 27 παρ (5) '8.

Ο εντός () αριθμός αντικατεστάθη διά του εντός '' υπό του άρθρ. 32 Α.Ν. 1169/1938.

ι) Εις τας περιπτώσεις των άρθρ. 17, 18 και 19 του Νόμ. 5060.

2. Επίσης επιτρέπεται κατάσχεσίς εντύπων, εφημερίδων και περιοδικών περιεχομένου επιζημίου εις τα εθνικά συμφέροντα εν γένει κατά την ανεξέλεγκτον κρίσιν του Υφυπουργού Τύπου και Τουρισμού.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρ. (33)32. Απαγορεύεται η επί επιστροφή και δια προσωρινήν χρήσιν επ' ανταλλάγματι παραχώρησις εφημερίδων και περιοδικών ή ανταλλαγή αυτών παρά παντός εντεταλμένου την πώλησιν των προς τρίτους.

Ο παραβάτης τιμωρείται με χρηματικήν ποινήν μέχρι 1000 δραχμών και φυλάκισιν μέχρι 10 ημερών και αν μεν είναι εφημερίδοπώλης και με ανάκλησιν της αδείας ασκήσεως του επαγγέλματός του επί χρονικόν διάστημα μέχρις ενός μηνός, αν δε είναι περιπτερούχος με ανάκλησιν της αδείας λειτουργίας του περιπτέρου του επί χρονικόν διάστημα ενός μέχρι τριών μηνών, εν υποτροπή δε και με οριστικήν αφαίρεσιν της αδείας ταύτης μετ' απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου, προτάσει του Υφυπουργού Τύπου και Τουρισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' Περί επανορθώσεων

Άρθρ. (38)37. 1. Ο Διευθυντής εφημερίδος ή περιοδικού, ο εκδότης και ο ιδιοκτήτης, ανεξαρτήτως πόσης άλλης ποινικής ή αστικής ευθύνης ήν συνεπάγεται το δημοσίευμα του φύλλου αυτού, οφείλουσιν επί χρηματική ποινή (δραχ. 1000-50.000) να καταχωρίζωσι δωρεάν πάσαν υπό Δημοσίου υπαλλήλου ή της αρμοδίας υπηρεσίας γενομένην επανόρθωσιν αναγραφεισών εν τη εφημερίδι ή τω περιοδικώ δημοσιεύσεων αναγομένων εις πράξεις των καθηκόντων του υπαλλήλου, ο διακρίτως ον το δημοσίευμα προέρχεται εκ της διευθύνσεως της εφημερίδος είτε εξ οιουδήποτε τρίτου. Η επανόρθωσις καταχωρίζεται εις το αμέσως επόμενον ή το βραδύτερον εις το μεθεπόμενον από της παραλαβής φύλλον της εφημερίδος ή του περιοδικού δι' ομοίων τυπογραφικών στοιχείων και εν τη αυτή θέσει, εν η κατεχωρίσθη το προκαλεσαν τούτην δημοσίευμα, άνευ ουδεμάς δε παρεμβολής ή παραλείψεως.

2. Εφ' όσον το δημοσίευμα θίγει τον Δημόσιον υπόλληλον, έχει ούτος επιπροσθέτως και το δικαίωμα της απαντήσεως κατά το επόμενον άρθρον κατόπιν αδείας του οικείου Υπουργού.

3. Η επανόρθωσις δέοντα να η υπογεγραμμένη παρά του αποστολέως και να μη υπερβαίνη την έκτασιν του ανασκευαζομένου δημοσιεύματος, εκτός αν ο Εισαγγελεύς των Πρωτοδικών του τόπου της εκδόσεως της εφημερίδος ή του περιοδικού ή ο Ειρηνοδίκης, αν εν τω τοπω τούτω δεν εδρεύει Εισαγγελεύς, ήθελεν αλλως αποφασίσει κατ απόφασιν του Δημοσίου υπαλλήλου ή του διευθυντού της εφημερίδος υποβαλλούμενην εντός 24 ωρών από της παραλαβής της επανανορθώσεως. Δεν δύναται όμως ο Εισαγγελεύς ή ο Ειρηνοδίκης ν αποφασίση την υπερβασιν του διπλασίου της εκτοσεως του ανασκευαζομένου άρθρου.

4. Ο διευθυντής, ο εκδότης ή ο ιδιοκτήτης δύναται ν αρνηθη την καταχώρησιν της επανορθώσεως.

α) Εάν αύτη περιέχῃ εκφράσεις γροφανώς δυσφοριστικά ή αποτελούσας αξιοποίησην πράξιν και

β) Αν παρήλθεν από της καταχωρίσεως του δημο-

σιευματος διάστημα μηνός δια την Ημεδαπήν, η τριών μηνών οσακίς ο αιτών την επανόρθωσιν διετριβεν έν τη αλλοδαπή Κατά πάσαν περίπτωσιν αρνησεως προς καταχώρησιν υποχρεούται ο εκδότης η διευθυντής εντός προθεσμιας τριών ημερών, να καταθεση την επανόρθωσιν μετά των λόγων εφ' ων στηρίζει την άρνησιν παρά τω οικειω Εισαγγελεί των Πρωτοδικών, ή όπου δεν υπάρχει τοιούτος παρά τω Ειρηνοδική, ούτος δε δικαιούται να προβή εις οιανδήποτε ήθελε κρίνει τροποποιήσιν του δημοσιεύματος. Η μετά τούτο άρνησις προς καταχώρισιν αποτελεί επιβαρυντική αιτίαν.

5. Η διώξις του αδικήματος γίνεται κατ' έγκλησιν του αιτησαμένου την επανόρθωσιν.

6. Αν μετά την δημοσίευσιν της επανόρθωσεως η εφημερίς η το περιοδικόν προβή εις νέον δημοσίευμα το αυτό έχον αντικείμενον και θίγον και παλιν τον αυτόν δημόσιον υπάλληλον, υποχρεούται εις δημοσίευσιν, κατά την ανωτέρω νέας επανόρθωσεως, ης η έκτασις δύναται να φθάση το διπλάσιον και κατ' απόφασιν του Εισαγγελέως ή του Ειρηνοδικού, κατά τας ανωτέρω διακρίσεις, το τριπλάσιον του δημοσιεύματος.

Εν αρνήσει η περίπτωσις αύτη θεωρείται ως ιδιαιτέρως επιβαρυντική αιτία.

7. Επί πλειόνων παραβάσεων, εις το αυτό ή άλλο δημοσίευμα αναγομένων δεν εφαρμόζονται οι όροι των άρθρ. 109 και 110 του Ποινικού Νόμου, αλλ' ο ένοχος εκτείνει αθροιστικώς τας επιβεβλημένος ποινάς.

Άρθρ. (39)38. 1. Πας διευθυντής εφημερίδος ή περιοδικού, ο εκδότης ή ο ιδιοκτήτης αφείλει επί ποινή χρηματική δραχ. 500 μέχρις 20.000, μή αποκλεισμένης πάσης άλλης ποινικής ή αστικής ευθύνης και του δικαιώματος της αποζημιώσεως του παθόντος, να καταχωρίση εντός τριών ημερών ή εν τω αμέσως επομένων φύλλω, εάν δεν εξεδόθη τοιούτο προ της παρελεύσεως τριών ημερών, δι' ομοίων τυπογραφικών στοιχείων και εν τη αυτή θέσει εν η κατεχωρίσθη το προκαλούν ταύτην δημοσίευμα και όντες παρεμβολών ή παραλείψεων, την απόντησιν ποντός ιδιώτου φυσικού ή νομικού προσώπου, οπωδήποτε κετενομοσθέντος ή υποδειχθέντος εν τω περιοδικώ ή τω εφημερίδι εκ των διελαφιζανομένων εν τω σχετικώ δημοσιευστή, είτε τούτο προέρχεται εκ της διευθύνσεως είτε εκ μερους τρίτου.

Πάσα παρεμβολή ή παραλείψης κατά την καταχώρισιν της απαντήσεως επισύρει τας συνεπειας της παρ. 1 του άρθρ. 38.

2. Η απόντησις δύναται να γίνη και υπό τινος των καποντων, αινόντων, αδελφών και συζύγων, εάν ο καθ' ου τη δημοσίευμα αποβίωση προ της παρελεύσεως της άνω προθεσμίας.

Η παρά πνος των συγγενών τούτων άσκησις του προκειμένου δικαιώματος μετά την γενομένην δημοσίευσιν της απαντήσεως αίρει το αυτό δικαίωμα ως προς τους λαϊπούς.

3. Κατα τα λοιπά εφαρμόζονται και εν προκειμένω οι διατάξεις των εδ. 3 έως 6 του προηγουμένου άρθρου.

4. Ο εις απόντησιν δικαιούμενος ιδιώτης ως και ο έχων το δικαιώμα της επανόρθωσεως δημόσιος υπάλληλος δικαιούται προσετι. παριστάμενος ως πολιτικώς εναγων κατά την επι ακροστρίω δίκην, να αιτήσηται νομίως ενώπιον του Ποινικού Δικαστηρίου όντες προκανοποιήσεως αγωγής, όπως ο διευθυντής, εκδότης ή ιδιοκτήτης υποχρεωθεί δικαστικώς εις εκτέλεσιν της καταχωρίσεως της απαντήσεως κατά τας διατάξεις του άρθρ. 882 Πολιτικής Δικονομίας της εν αυτώ χρηματικής ποινής αυξανομένης εις το δεκαπλούν.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κατάργηση των ειδικών ποινικών διατάξεων περί Τύπου

'Αρθρο μόνο

1. Οι ποινικές διατάξεις, ουσιαστικές και δικονομικές, του ν. 5060/1931 'Περί Τύπου, προσβολών της της γένει και άλλων σχετικών αδικημάτων' και του α.ν. 1092/1938 'Περί Τύπου', εκτός των άρθρων 29 και 30 του ν. 5060/1931, όπως αυτά ισχύουν σήμερα και του άρθρου 47 του α.ν. 1092/1938, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 2 του ν. 1738/1987, καθώς και κάθε άλλη ουσιαστική και δικονομική ποινική διάταξη ειδικού νόμου σχετικά με τον Τύπο, καταργούνται.

2. Οι προβλεπόμενοι στα άρθρα 32, 37 και 38 του α.ν. 1092/1938 πρωτεύοντες κανόνες εξακολουθούν να ισχύουν, η δε παράβασή τους συνεπάγεται διοικητικές κυρώσεις, όπου αυτές προβλέπονται και θεμελιώνει αξιώση για αποζημίωση.

Αθήνα, 4 Αυγούστου 1994

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γ. Κουβελάκης

ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ
ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Ευάγγ. Βενιζέλος

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου "Κατάργηση των ειδικών ποινικών διατάξεων περί Τύπου"

Από τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχεται απώλεια εσόδων του Δημοσίου ακαθόριστη, από την κατάργηση των χρηματικών ποινών, που προβλέπονται οι καταργούμενες ειδικές ποινικές διατάξεις περί Τύπου, η οποία θα καλυφθεί από τα λοιπά έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 28 Ιουλίου 1994

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Αλέξ. Παπαδόπουλος

ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ
ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Ευάγγ. Βενιζέλος

Αριθμ. 142/1/1994

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους

(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργίου Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης "Κατάργηση των ειδικών ποινικών διατάξεων περί Τύπου"

Με τις διατάξεις του πιο πάνω νομοσχεδίου θεσπίζονται τα ακόλουθα:

1. Οι ποινικές διατάξεις, ουσιαστικές και δικονομικές, του ν. 5060/1931 'Περί Τύπου κ.λπ.' και του α.ν. 1092/1938 'Περί Τύπου', εκτός των άρθρων 29 και 30 του ν. 5060/1931, όπως αυτά ισχύουν σήμερα και του άρθρου 47 του α.ν. 1092/1938, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 2 του ν. 1738/1987, καθώς και κάθε άλλη ουσιαστική και δικονομική ποινική διάταξη ειδικού νόμου σχετικά με τον Τύπο, καταργούνται.